

ISSN 1855-7511

Poštnina plačana pri pošti 2277 Središče ob Dravi

SREDICA

GLASILO OBČINE SREDIŠČE OB DRAVI

letnik VIII

število 4

December 2014

Srečno 2015

Helena Srnec

Zima naj bo čas praznovanj, obdarovanj, družinskih večerov in zimskih radosti

Kam le čas beži, le kam se mu mudi... je znan refren pesmi, ki ob pogledu na zasneženo pokrajino dobi še dodaten, zame osebno, mehek prizvok. Verjetno bi se marsikdo strinjal z mano, da čas teče prehitro. Beži mimo nas. Ne utegnemo mu slediti ... Zato vas pozivam, da se v prihajajočih praznikih ustavite, zadihate, pogledate v nebo in obiščete ljube vam osebe. Premalokrat si vzamemo čas za bližnje.

Vsepovsod diši po klinčkih, cimetu, potici, kuhanem vinu in čaju. Mame in babice skrbno pečejo pecivo in razvajajo najdražje. December je resnično čaroben čas, ki nas kliče k zastavljanju novih ciljev. Na nek način pa se sooča tudi s preteklim letom: ali smo se držali lanskoletnih obljub, smo dosegli zelene cilje, smo živeli v skladu s svojimi prepričanji in vrednotami...

Že krepko korakamo skozi december. Na začetku meseca smo pridno loščili čevlje ob zvenu oddaljene verige, ki je odmevala po Središču, in se naslednje jutro veselili obiska Miklavža in parkelj-

nov, orehov, krljev in drugih dobrot. Nekatere je preventivno čakala šiba, kot smernica za boljšo iztočnico v novo leto.

Zdaj je pred nami božični večer, ko bomo v krogu družine okrasili smrečico, postavili jaslice in si pripovedovali zgodbe ter obujali spomine.

Na božični večer se bomo nekateri odpravili k polnočki in se sprehodili skozi praznično okrašen kraj. Spet drugi boste opazovali skozi okno na tisoče in tisoče lučk, ki bodo bleščale in osvetljevale temno noč.

Vsi ti prazniki nas naj povezujejo, nas opominjajo na skromnost, na pomoč sočloveku, opominjajo pa nas tudi na ljubezen, silo, ki je edina zmožna delovati v dobro človeštva.

Mesec december nas kliče po druženju. Kliče po novih zmagah in k izpolnjevanju skritih želja. Vse dobro v novem letu Vam želi uredniški odbor Sredice!

Vsem občankam in občanom želimo
vesele božične praznike.

Naj bo leto 2015 polno zdravja, sreče in uspehov,
predvsem tistih, ki vas izpolnjujejo,
navdihujejo in veselijo!

Lepe praznične dni in vse dobro
v prihodnjem letu,
vam iskreno voščijo

Župan Jurij Borko
Občinska uprava
Občinski svet

Jurij Borko, župan

Projekt kanalizacije in čistilne naprave

Izgradnja-priključevanje

Izgradnja kanalizacije v naseljih Obrež in Grabe je fizično zaključena in tehnično pregledana, ravno tako del kanalizacije v Središču ob Dravi (Trate, Mladinska in Šolska ulica). Spomladi 2015 bomo v navedenih naseljih izvršili še preplastitev cest s finim asfaltom, izvedli navoz bankin in opravili potrebne sanacije zelenih in ostalih površin. Čistilna naprava je končana in skupaj s končanimi vodi kanalizacije bo v mesecu decembru izveden tehnični prevzem. Vsem občankam in občanom, ki ste za projekt izvedenih del kanalizacije podpisali dodatne služnosti, se ISKRENO ZAHVALJUJEMO. Brez vašega podpisa tehničnega prevzema ne bi mogli izvesti. Po tehničnem prevzemu bo Občina v naseljih Obrež, Grabe in delu Središča ob Dravi dala POZIV za začetek priključevanja na javno kanalizacijo. S posebnim obvestilom v mesecu juniju, ki je bilo objavljeno tudi v septembrski izdaji Sredice, smo že obvestili občanke in občane, da si priklop lahko izvedejo sami, vendar morajo izveden priklop pregledati pooblaščen osebe iz Komunalnega podjetja Ormož. Priklop na kanalizacijo lahko izvede tudi katerikoli drugi izvajalec ali Komunalno podjetje Ormož, o tem pa se odločijo občani sami. Kontakt Komunalnega podjetja Ormož je tel. št. 02/741-06-47, za informacije pa se lahko obrnete tudi na Občino Središče ob Dravi, tel. št. 02/741-66-10. Priključki se bodo izvajali, če bodo vremenski pogoji to dovoljevali.

Vsekakor bi ob ugodnih vremenskih pogojih poskušali izvesti čim več priklopov, saj bo čistilna naprava pričela s poskusnim obratovanjem. Do polovice meseca decembra je izvedeno približno 70% vse kanalizacije.

Vzporedno s priključevanjem kanalizacije se bo izvajalo podaljšanje cevi za optiko, to je od spojke od priključnega jaška do objekta naročnika. Da bi vam podjetje TELEING pravočasno dostavilo potrebno cev, jih pokličite na št. 080-35-38 ali se za informacije obrnite na Občino. Za izvedbo optičnega priključka je vsekakor potrebno in pomembno, da se cev pripelje do vaše hiše. S tem se boste izognili dodatnemu kopanju po vaši parceli.

PRIPOROČAMO, DA SE PRIKLJUČEK ZA KANALIZACIJO IN CEV ZA OPTIKO POLOŽITA ISTOČASNO!

Gradbena dela pri izgradnji kanalizacije se nadaljujejo v naselju Središče ob Dravi, in sicer intenzivno na državni cesti sko-

zi Središče in v jugovzhodnem delu Središča. Po dokončanju teh linij pridejo na vrsto še vse preostale ulice v Središču ob Dravi. Pri izgradnji kanalizacije prihaja do cestnih zapor ulic v izgradnji in motenja prometa. Občanke in občane prosimo za strpnost in razumevanje, saj se omenjenim zaporom in oviram ne moremo izogniti.

Za priključitev na javno kanalizacijo pošilja Občina gospodinjstvom odločbe o odmeri komunalnega prispevka. V naseljih Obrež in Grabe je bil že izdan večji del odločb. Tisti, ki jih še niste prejeli, jih boste dobili še v mesecu decembru. Odločbe že izdajamo in tudi pošiljamo gospodinjstvom v Središču ob Dravi. Odločbe se izdajajo vsem solastnikom stanovanjskih stavb, zato dobite odločbo o odmeri komunalnega prispevka vsi, ki ste knjiženi kot lastniki ali solastniki, seveda v deležu vašega solastništva. Zraven odločbe o višini komunalnega prispevka imate priloženo še pogodbo o obročnem odplačevanju. Če vam vaše finančno stanje omogoča plačilo komunalnega prispevka v enkratnem znesku, lahko tega poravnate na pošti ali banki po priloženem računu. Če pa želite obročno odplačevanje, pa se oglasite na Občini, kjer boste skupaj z občinsko upravo dogovorili število obrokov za plačilo, podpisali pogodbo o obročnem odplačilu, dobili pa boste tudi položnice za vse zneske obročnega odplačevanja. S tem boste lažje zmogli plačati znesek, ki vam je bil odmerjen.

Če vas podrobneje zanima izračun komunalnega prispevka za vašo stanovanjsko stavbo, ki je sestavni del odločbe ali želite kakšna dodatna pojasnila in obrazložitve, se obrnite na občinsko upravo Občine.

ZAHVALA

Spoštovane občanke in občani,

iskreno se Vam zahvaljujem za izkazano zaupanje in ponovni mandat na lokalnih volitvah 2014. Obljubljam Vam, da se bom skupaj z Občinskim svetom in občinsko upravo še naprej trudil in delal za napredek naše občine ter v dobro naših občanov.

Jurij Borko, župan

Zavod za informiranje Ormož-Radio Prlek

Gradnja kanalizacije in čistilne naprave v Občini Središče ob Dravi

V mesecu novembru leta 2013 je bila podpisana pogodba z ministrom za kmetijstvo in okolje za izvedbo gradnje kanalizacije in čistilne naprave v Občini Središče ob Dravi. Vrednost za izgradnjo kanalizacije in čistilne naprave, izvedbo gradbenega nadzora in informiranja ter obveščanja javnosti znaša skupaj 8.733.302,93 EUR z vključenim DDV, projekt izgradnje pa se financira s pomočjo

evropskega, državnega in občinskega denarja. Sredstva iz evropskega Kohezijskega sklada znašajo 5.486.565,69 EUR, preostanek je zagotovljen iz državnega in občinskega proračuna. Ker dela intenzivno potekajo, je bilo do sredine meseca decembra izvedenih že 70 kanalizacijskih vodov v naseljih Obrež in Središče ob Dravi, v zaključni fazi pa je tudi izgradnja kanalizacije in čistilne naprave, ki je bila v začetku oktobra tudi tehnično prevzeta. Faza 1 zajema naselja Grabe in Obrež ter del naselja Središče ob Dravi, skupaj s povezovalnimi vodi. Tako se bodo občani že konec decembra in v januarju 2015 lahko začeli priključevati na kanalizacijski sistem, ki je povezan s čistilno napravo. Čistilna naprava bo po tehničnem prevzemu, ki se obeta 18. decembra, začela s poskusnim obrato-

vanjem. Po pogodbi je namreč zahtevano šest mesečno poskusno obratovanje čistilne naprave, da se določijo parametri, ki so v projektih zahtevani. Največja investicija v občini Središče ob Dravi z izgradnjo kanalizacije in čistilne naprave, pa bo dokončana do konca meseca junija prihodnje leto. Tako bo izpolnjen cilj čistilne naprave, na katero bo lahko priključenih 2.200 priključnih enot, sam kanalizacijski sistem pa bo v občini Središče ob Dravi izgrajen v skupni dolžini 22.828,60m.

Izgradnja kanalizacije in čistilne naprave v občini Središče ob Dravi je tehnično največji in cenovno najvišje ovrednoten projekt v času

delovanja občine, ki se je začel že z izdelavo tehnične dokumentacije v letu 2010. Velik del novozgrajenega kanalizacijskega sistema poteka po državnih in občinskih cestah (slike v priponki), tam kjer to ni bilo mogoče, pa je za trase bilo potrebno pridobiti uradne služnosti občanov, ki so zavedajoč se pomembnosti projekta tvorno sodelovali pri odzivnosti in uspešnosti realizacije, kar je botrovalo tudi k izdaji gradbenega dovoljenja.

Za nekaj hiš, ki so izven projekta izgradnje kanalizacije in čistilne naprave, ki so umeščene v prostor v južnem delu ob železnici, bodo zaradi upoštevanja načela ekonomičnosti gradnje zgradili male čistilne naprave s sofinanciranjem občine.

Poleg izgradnje kanalizacijskega sistema podjetje Teleing iz Ljutomera financira izgradnjo optičnega omrežja, ki bo po zaključku del zagotavljalo sodobne telekomunikacijske poti uporabnikom. V podjetju so se namreč odločili, da bodo do

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

konca leta 2020 nadomestili vsa bakrena omrežja z optičnimi, ki zagotavljajo najsodobnejše storitve elektronskih komunikacij na fiksni lokaciji. Zaradi sledenja načelu ekonomičnosti, se sočasno v zemljo polaga predpriprava za javno razsvetljavo (cevi, jaški, valjanec), kar financira občina Središče ob Dravi, tako da kasnejši posegi ne bodo več potrebni.

Dosedanje odpadne vode in fekalije so onesnaževale predvsem jarke in potoka Črnc ter Trnava. S sistemom izgradnje kanalizacije in čistilne naprave, v projektu izgradnje Odvajanje in čiščenje odpadne vode v porečju reke Drave, 3. sklop; Občina Središče ob Dravi, bodo prednosti in koristi predvsem v povečanju pokritosti s sistemom javne kanalizacije, povečano bo število uporabnikov

kanalizacijskega omrežja ter zmožnost povečanja odvodnjavanja večjih količin odpadnih in meteornih voda ter posledično zmanjšanja vplivov na okolje. Tako bo v porečju reke Drave možnost ohranjanja podzemne vode kot vira pitne vode, skratka izboljšani bodo pogoji za življenje in ohranitev zdravega življenjskega prostora. V veliki meri bo uresničen končni cilj, ki zajema povečanje količin čiščenja odpadne vode in zmanjšanje onesnažene vode.

Kontakt:

Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi

Telefon: 02 741 66 10, fax: 02 741 66 15

www.sredisce-ob-dravi.si, obcina.sredisce.ob.dravi@siol.net

Občina Središče ob Dravi

Lokalne volitve

Letošnja jesen je bila glede občinskih dogodkov eno najbolj pestrih obdobij v letu, katerega je zaznamoval tudi 60. občinski praznik občine Središče ob Dravi. Poleg pomembnih projektov, ki se izvajajo v naši občini, smo zakorakali v novo mandatno obdobje 2014 - 2018.

V nedeljo, 5. oktobra 2014, so na lokalni ravni potekale redne volitve v občinske svete in redne volitve županov. Za izvedbo le-teh je skrbela Občinska volilna komisija (OVK), ki jo je na podlagi Zakona o lokalnih volitvah, imenoval občinski svet za obdobje štirih let. OVK je podala rezultate glasanja in poročilo o izidu lokalnih volitev v občini Središče ob Dravi.

Volilna udeležba na volitvah je bila 65,58-odstotna, kar pomeni, da je svoj glas oddalo 1225 od 1868 volilnih upravičencev.

Za župana Občine Središče ob Dravi je bil ponovno izvoljen Jurij Borko, ki je prejel 71,41 % glasov volivcev.

Občinski svet Občine Središče ob Dravi šteje devet članov in ga v novem mandatu sestavljajo (po volilnih enotah 1-6): Roman

Medik, Stanka Horvat, Aleš Dogša, Mirjana Panič, Damijan Vesenjaj, Viktor Samec, Marko Štampar, Anica Škrinjar in Bojana Pajtlar. Prva, ustanovna seja novoizvoljenega sveta, ki jo je vodila Anica Škrinjar, je potekala dne 23. oktobra 2014. Občinski svet je na konstitutivni seji potrdil mandat župana in mandate svetnikov.

Župan se je po slovesni zaprisegi zahvalil za zaupanje in izrazil prepričanje, da bodo vsi skupaj delali v dobro občanov, ki so jim ob izvolitvi dali zaupanje. Pričakuje dobro sodelovanje ter veliko trdega in strpnega dela. Vsem izvoljenim čestitamo in jim želimo uspešen nastop mandata, z željo, da uresničijo čim več zastavljenih ciljev!

Helena Srnec

MED NAMI ŽIVIMO

Anton (Toni) Prosnik

Helena: Rojeni ste leta 1954, po izobrazbi univ. dipl. biolog. Ukvarjate pa se z različnimi področji – zanima vas področje ekologije, biologije, v lasti imate podjetje, ki se ukvarja z malimi čistilnimi napravami, prav tako ste tudi bivši direktor podružnice Droga Kolinska v Središču. Pred nekaj časa ste prevzeli domačo pekarno Prosnik, nepogrešljivi člen pa ste tudi v središki godbi. Katera strast, aktivnost vas najbolj osrečuje oziroma izpolnjuje? Pa če mogoče obstaja še kakšen interes za kaj drugega, sem mogoče kaj pozabila omeniti? Kaj bi še počeli v življenju? Kaj vse vas veseli?

Anton Prosnik: Veseli me tisto, kar delam. V glavnem, res je, glasba je tista, ki me bogati, okolje je tisto, ki me izpolnjuje in to je moje življenje. Najlepše se počutim pri Dravi, najboljšje se počutim med godbeniki, pa čeprav na vajah. V glavnem, star sem že toliko, da več ne vem kakšnih želja si ne bi mogel spomniti... Najbolj me izpolnjuje, če se vsaj nekaj od tega za kar se trudim, pozna. Se pa že vidi iz uvoda kaj je tisto, kar mi je najbolj pri srcu.

Helena: Ko sem si pripravljala vprašanja in iztočnice za današnji intervju sem nehote večkrat naletela na reko Dravo. Mogoče par besed o reki Dravi. Je kaj doprinesla k vaši življenjski orientaciji? Ste namreč strasten ribič, ki pluje po reki Dravi s svojo Dravsko Kraljico. Mogoče kakšna iztočnica za ohranjanje krajinskega parka Središče?

Anton Prosnik: S tem vprašanjem je odprtih veliko stvari. Kje naj začnem? Začel bom pri Dravi. Mislim, da je Drava tista, ki mi je začrtala pot. Pa čeprav je to samo d od Drave, tiste, ki je bila nekoč, ampak to zveni tako patetično, če človek reče, ja, kako je bilo nekoč. Pa o ribah, koliko jih je bilo nekoč. To me vedno znova jezi in žalosti obenem. Namreč, pozabili smo na to kakšno bogastvo imamo. Zdi se mi prav nesramno in brezobzirno, da še nikoli nismo skušali dolo-

čiti ceno ekologije. Živimo pač v svetu potrošništva, vrednote nam določajo drugi. Vse preveč gledamo skozi denar. Nikoli pa nismo ali pa nismo želeli izračunati kaj vse smo izgubili, recimo, ko so pregradili reko in je ostal tisti mali košček Drave, ki za elektrarno ne pomeni nič drugega kot samo prostor za odvajanje viškov vode. Kadar pa je velika voda, takrat pa tako ali tako poplavlja, ogroža, še vedno nas ogroža. Enako se, žal, dogaja tudi z našimi potoki.

Kljub temu pa je Drava še vedno lepa, še zmerom sem rad tam, še vedno je nekaj rib v njej. Drave pa nimam rad samo zaradi rib, tudi po nebesnem znamenju sem riba, očitno me voda privlači. Voda, sam pogled na vodo, Dravo, mi je pomagal reševati največje probleme v življenju. Še zmerom me prevzame, ko sedim na Dravski Kraljici in me obdaja Drava. Seveda v Ormožu, nad jezom, kjer je del rečne struge še vedno takšen kot je bil nekoč.

Helena: Je kakšna razlika recimo že pri samem izgledu pokrajine, krajinskega parka? Nekoč smo imeli pri Dravi prleške topole, palme? Izruvali so jih. Kakšni se vam zdijo ti posegi v naravo? Je to dobro ali slabo? So oz. bodo posledice?

Anton Prosnik: Ko se spomnim na zbiranje materiala za središko kroniko, pa za ekologijo, itn., takrat sem dosti razmišljal tudi o tem, kdaj, kateri letniki, katere letnice so ključne in vedno znova sem se moral nadzorovati, da meni zaneslo in bi začel opisovati preveč na široko. Mislim, da nekaj tega tudi veje iz pisanja, namreč, kadar človek nekaj kronološko obdeluje, potem je to surova kronika, surova zgodovina, vsa tista občutenja, ki se porodijo, pa vedno znova privrejo ob spominu na preteklost. Drava je krajina, ki ima čisto svoje lastnosti, spomnim se, ko sem v mladosti hodil tja in ko si se začel bližati Dravi je bilo slišati šumenje vode, po zraku se je širil poseben vonj. Tudi v najhujši julijski pripeki in avgustovski vročini je bilo ob Dravi vedno malo hladneje. Še nekaj, kopali smo se lahko, takrat ko je bila Drava še Drava, šele v mesecu avgustu, saj se je voda šele takrat dovolj ogrela.

Glede krajinskega parka pa se mi zdi, da ljudje nimajo prave predstave, kaj pomeni krajinski park. Krajinski park ne pomeni nič drugega kot odraz odnosa do te krajine. Vedno znova se poudarja oz. se govori o tem, da si je krajinski park pač nekdo izmislil. Res je, uvedba krajinskega parka potrebuje neka svoja pravila igre. To je kot opomnik, kako bi se naj obnašali v tem okolju. Je pa tudi način, da se brezobzirno ne posega v zaščitene del ali pa če se že, da se ve zakaj se posega in kakšne bodo posledice. Celovite presoje o posledicah posegov so manjkale nekoč in še danes manjkajo na splošno. Če gremo kopat jarek, ta jarek v naravi nekaj spremeni. Vse prepogosto se zdi da se nihče ne sprašuje za posledice. Zdi se mi, da so v preteklosti ljudje imeli več posluha do okolja. Vsakdo bi rad dosegel svoj ozki cilj, ne vidi ali pa noče videti, kakšne posledice to nosi. Na kakšen način ljudem to dopovedati? Evo, to je moja življenjska naloga. Mogoče mi bo kdaj uspelo. Včasih mi uspeva. Čim več somišljenikov si pridobim, tem lažje se o tem pogovarjamo. In kadar se pogovarjamo, takrat verjamem, tudi marsikdo malo spregleda. Tudi sam se učim, vedno znova. Skratka, uvedba krajinskega parka lahko pomeni eno od svetlih točk, stopničk, ki bodo pomagale vzgojiti odnos do tistih vrednot, ki jih ne znamo dovolj ceniti.

Helena Srnec: Mogoča beseda dve o ormoških bivolih in namakalnem sistemu v Ormožu? Je to res avtohtona vrsta? A je ta poseg v naravo harmoničen?

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Anton Prosnik: Vedno je treba narediti neko vsebino. Ti bivoli svojo funkcijo opravljajo in se dajo vključiti v naravo. In če se s tega da delati kakšna komerciala, je to ena od poti, kako doseči sozvočje med naravo in izkoriščanjem te narave. Na več mestih sem že pisal, poudarjal, da človek živi od narave. In jo hkrati izkorišča. Če jo izkorišča brezobzirno, potem nosi to posledice. Tudi voda je omejena. Na to pozabljamo. Zavedati se moramo, da je vsaka dobrina potrebna nekega odnosa. Mislim, da je najbolj bistvena stvar ravno odnos do narave, do okolja. Zopet poudarjam, da pozabljam, kolikšna je cena narave, ker je še nikoli nismo znali ali hoteli (o) ceniti. Znamo (o)ceniti, koliko kubikov šodra imamo, znamo (o) ceniti koliko kubikov imamo lesa, hektarjev zemlje, ne znamo pa (o)ceniti, koliko je to okolje vredno kot celota.

Helena: Pa mrčes, ga je bilo nekoč več, manj, isto?

Anton Prosnik: (smeh) Eh, mrčes je pa del narave. (smeh) Komarje smo tolkli takrat in jih tolčemo še danes. Komarji pač živijo, so del narave.

Helena: Pred nekaj časa pa ste prevzeli domačo, družinsko podjetje – Pekarno Prosnik, ki ta mesec praznuje 60-letnico obstoja. Bi Vas prosila, da predstavite začetke ter zgodovino pekarnice, vizijo, poslanstvo podjetja.

Anton Prosnik: Saj res (smeh) ... V principu res velja, da brez vizije ni prihodnosti podjetja, vizija je osnova za razvoj. Težko bi govoril, da sem se z neko vizijo lotil vodenja pekarnice. Očitno je moje poslanstvo, da nadaljujem to, kar sem nasledil. Starša sta pred šestdesetimi leti z lesenim kovčkom in dvema otrokoma prišla v Središče. Odprla sta pekarno na skoraj ruševinah nekdanje. Hišo in pekarno sta imela v najemu, dejavnost je bilo leta 1954 dovoljeno opravljati samo v okviru »kolhoza« - zadruga. Kar nekaj desetletij sta se mučila, da sta odkupila hišo in modernizirala pekarno. Leta 1982 je mama ostala sama, pekarno pa je ohranila... Tudi to je vrednota. Če pogledava tako realno, saj kaj mi pa drugega preostane? Mama je starejša, pekarna je tu, prosnikov kruh zelo rad jem, ne vem kako bi brez njega, in dokler nas bo več takih je umestno, da se ta pekarna ohrani. In nenazadnje so tu še štiri delovna mesta. Pekarna je del Središča, podobno kot Drava, ali kot Oljarna - je del tradicije, je nekaj domačega, našega, nekaj pristnega in dobrega.

Verjamem, da bodo tudi v prihodnje majhni obrati ostali kljub trendu velikih pekarn in marketov. Ne vem, ali bi temu lahko rekel vizija, vsekakor pa je dobro, da ohranimo tisto kar je našega čim dlje. Dokler se bo Prosnikov kruh jedel, tako dolgo ga bomo pekli.

Helena: Celotna Slovenija in celi svet se ukvarja z veliko brezposelnostjo. Sama vidim veliki potencial v lokalni samooskrbi – mogoče kakšen Vaš predlog za izhod iz krize, ki že predolgo časa tepta Slovenijo, svet? Obstaja rešitev?

Anton Prosnik: Je, obstaja način, rešitev, čeprav se ne moremo izogniti trendom velikih marketov. Težko je to razložiti, ampak to sem doživljal ves čas, kar sem vodil obrat Droge. Simbolno rečeno, v Ljubljani gledajo na to čisto drugače, makroekonomisti gledajo trende, trg se globalizira. Jaz pa trdim in se zopet vračam nazaj, ko sem omenil, imamo Dravo in se vedno znova sprašujem kaj je tisto, kar je našega? Tu je naša priložnost. Lahko imamo blagovno znamko. Recimo, blagovna znamka Središče! Tej blagovni znamki dajmo vsebino, obliko in verjamem, da če se pojavimo na Dunaju, če že v Sloveniji ni razumevanja in trga, verjemite mi, tam čez gledajo na originalnost drugače. Upam, da bo tudi pri nas kdaj drugače... Imamo potenciale. Upam, da jih bomo prepoznali. Čeprav zveni malce zlobno, ampak volkovi se združujejo v trope takrat, ko jim trda prede. Mogoče nas bodo razmere v to prisilile. Že samo v pekarni vidim potencial, če se spet vežem na vizijo... In pri tem ne mislim samo pekarnice. V čudeže ne verjamem, verjamem pa, da se tudi z drobnimi koraki daleč pride.

Helena: Izhajati iz lokalnega, stremeti h globalnemu.

Anton Prosnik: Tako je.

Helena: Ker se bliža konec leta, si bom drznila, da Vas poprosim za voščilo našim soobčanom.

Anton Prosnik: Soobčanom in soobčankam želim srečno, zadovoljno, uspeha polno, predvsem pa zdravo novo leto. Seveda, veselega druženja še naslednjih 60 let, in da bi ostal Prosnikov kruh še vedno dober. Naj se nekaj tega o čemer sva se danes pogovarjala uresniči, da nam bo bolje. Verjamem, da nam bo.

Imam pa še eno veliko željo: želim, da bi čim več mladih ostalo doma. Želim, da bi mladi dobili več priložnosti. Mogoče bo pa naslednje leto, leto preobrata. Srečno.

OBVESTILA UREDNIŠKEGA ODBORA

Pred iztekom mandata so predčasno iz Uredniškega odbora Sredice odstopile: glavna urednica Zdenka Dogša, pomočnica urednice Jasna Munda, Zlatka Marčec in Andreja Resman.

V Uredniški odbor Sredice so zato bili imenovani nadomestni člani, ki so uredili izdajo letošnje zadnje, decembrske Sredice. Bivšim članicam se zahvaljujemo za njihovo dosedanje delo in trud pri ustvarjanju našega občinskega glasila.

Pri nastajanju zadnje letošnje številke se najlepše zahvaljujemo vsem avtorjem prispevkov, Veri Lazar za sliko na naslovnici ter Mateju Kaučiču za tehnično pomoč. Brez vaše ažurnosti in sodelovanja ne bi šlo! Zaradi časovne stiske je del glasila nelektoriran. Hvala bralcem za razumevanje.

SPLOŠNE INFORMACIJE GLEDE PRISPEVKOV

Vabljeni, da svoje prispevke (članke in slikovno gradivo), rešitve križank in nagradnih vprašanj pošljete na naslov: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v e-obliki na: urednistvo.sredica@gmail.com, lahko pa jih oddate v sprejemni pisarni Občine Središče ob Dravi.

Prihodnja številka bo izšla ob koncu meseca marca 2015. **Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko glasila je 6. marec 2015.**

DOBITNIK NAGRADE ZA KRIŽANKO IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Vsem reševalcem križanke, ki so poslali pravilno geslo, se zahvaljujemo za sodelovanje. Izzrebani dobitnik nagrade iz septembrske številke je: **MARIJA ROŠKAR**. Nagrajenka prejme darilni paket vrhunskih vin podjetja Zlati grič iz Slovenskih Konjic. Čestitamo!

Helena Srnec

Slavnostni koncert Orkestra Slovenske vojske

2. decembra 2014 se je v telovadnici OŠ Središče ob Dravi odvijal v počastitev 23-letnice vojne za Slovenijo ob Dnevu teritorialne obrambe in Dnevu generala Maistra slavnostni koncert Slovenske vojske. Organizatorica dogodka je bila Občina Središče ob Dravi v sodelovanju z Območnim združenjem Zveza Veteranov Vojne za Slovenijo (ZVVS) Ormož in Območnim združenjem Zveza Slovenskih Častnikov (ZSČ) Ormož v sodelovanju z OŠ Središče ob Dravi.

Moderator dogodka Peter Kirič je pozdravil goste in organizatorje. Na dogodku so prisostvovali visoki predstavniki Slovenske vojske in župani sosednjih občin - župan občine Ormož Alojz Sok, državni svetnik in podžupan občine Ormož Branko Šumenjak, župan občine Sveti Tomaž Mirko Cvetko, mag. Milan Lovrenčič, župan občine Središče ob Dravi Jurij Borko, podžupan Središča ob Dravi Roman Medik ter slavnostni govornik general Ladislav Lipič, predsednik ZVVS.

General Ladislav Lipič je v govoru strnil zgodovinski pregled, ki je Slovence pripeljal do samostojnosti. Izpostavil je tudi dve želji - prva velika želja je razložiti mladim, kako je potekal boj za svojo zemljo, druga želja oz. predlog državi je, da bi postal dan 25. oktober Dan suverenosti.

General Ladislav Lipič deluje med slovenskimi vojaki že od leta 1979, ko se je zaposlil v Teritorialni obrambi. Med vojno za Slovenijo 1991. leta je opravljal dolžnost pomočnika poveljnika 7. pokrajinskega štaba za teritorialno obrambo v Mariboru. Leta 1994 je postal njegov poveljnik, od leta 1999 pa je v Slovenski vojski in na Ministrstvu za obrambo opravljal najodgovornejše dolžnosti.

Bil je veleposlanik Republike Slovenije na Madžarskem, pred leti pa je svetoval predsedniku države. Danes je predsednik ZVVS.

Predsednik Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Miran Fišer ter sekretar Ivan Puklavec sta podelila odlikovanja najbolj marljivim članom za njihov večletni prispevek pri doseganju ciljev veteranske organizacije. Letošnji prejemniki so bili: Branko Škrinjar in Marko Kočever, ki sta prejela zlato priznanje; Dušan Bombek, Ivan Lukman in Mirko Jurkovič srebrno priznanje; Dušan Lešničar pa je prejel bronasto priznanje. Posebno zahvalo za izjemno sodelovanje z veteransko organizacijo in podporo pri ohranjanju spomina na vojno za Slovenijo so podelili županu občine Središče ob Dravi Juriju Borku. Posebno zahvalo za večletno sodelovanje sta prejela Ivan Šavara in Dekliška pevka skupina JUA, Posebno zahvalo za izjemne dosežke pri ohranjanju spomina na Teritorialno obrambo in vojno za Slovenijo z oblikovanjem bogate spominske zbirke orožja in drugih vojaških predmetov pa so prejeli Ivan Puklavec, Franc Puklavec ter Boris Vukan.

Orkester Slovenske vojske je bil ustanovljen aprila 1996 in je sestavni del Enote za protokol. Člani Orkestra Slovenske vojske so poklicni glasbeniki, večinoma diplomanti Akademije za glasbo v Ljubljani. Umetniška vodja in dirigentka orkestra je Andreja Šolar. V okviru orkestra pa delujejo tudi manjše zasedbe – ceremonialni orkester, ki ga vodi Gregor Vidmar, Big band pod vodstvom Rudolfa

Strnada in komorne zasedbe pod okriljem Fredija Simoniča. Vse našeto oblikuje širok ustvarjalni opus ansambla.

Orkester Slovenske vojske nastopa na slovesnostih in prireditvah v okviru Slovenske vojske oziroma Ministrstva za obrambo (protokolarne dogodke, praznovanja, odprtja razstav in druge slovesnosti), na humanitarnih koncertih, prireditvah lokalnih skupnosti ter na spominskih dogodkih državnega pomena. Poleg tega pa se redno pojavlja tudi na gostovanjih v tujini (Avstrija, Italija, Madžarska, Nemčija, Francija, Danska, Belgija, Hrvaška, Makedonija, Kosovo, Češka, Rusija, ZDA), kjer se predstavlja z deli domačih avtorjev najrazličnejših slogovnih smeri.

Orkester Slovenske vojske je odigral v Središču pod vodstvom dirigentke Andreje Šolar naslednje skladbe: Bojana Adamiča Rihard II, Serenado ter Partizansko eskadriljo; P. J. Čajkovskega Romeo in Julija, Bernsteinovo West Side Story.

Damijan Vesenjāk, PGD Obrež

Nova pridobitev v PGD Obrež

Upravni ter Nadzorni odbor Prostovoljnega gasilskega društva Obrež je že v letu 2010 sprejel sklep o namenskem zbiranju sredstev za zamenjavo gasilskega vozila TAM 150 z oznako GVC 24/35. Po dogovoru z županom in občinsko upravo smo vsa sredstva, tudi tista iz požarnega sklada, ki so namenjena za opremo, namensko varčevali. Tudi vsa ostala sredstva, ki smo jih v teh

kolegi iz PGD Središče ob Dravi, s katerimi se dopolnjujemo na intervencijah.

Vozilo smo opremili z novo opremo, ki je do sedaj še nismo imeli in smo jo pogrešali. Zraven rezervoarja s 3000 l vode in obvezne opreme za gašenje smo več prostora namenili opremi za naravne nesreče. Nabavili smo dodatni agregat, črpalke, potopne črpalke, cevi ter ostalo opremo, ki je

vožnjo na kraj požara opremijo z dihalnimi aparati in takoj po prihodu na požarišče pričnejo z napadom. To se je pokazalo za učinkovito pri nedavnem požaru na sušilnici v Središču ob Dravi, kjer smo takoj po prihodu lahko pričeli z gašenjem in notranjimi napadi. Veliko je seveda še druge opreme, ki jo gasilci potrebujemo za svoje delo na intervencijah ter usposabljanjih.

Obreški gasilci smo ponosni nad novo pridobitvijo. Zavedamo pa se tudi, da je bilo vloženih veliko finančnih sredstev, vendar je posodobitev opreme pri gasilcih neizbežna. Intervencije so vse bolj zahtevne, pa tudi operativci smo vse bolj izpostavljeni nevarnostim. Naše poslanstvo je prostovoljno delo brez plačila. Pripravljeni smo pomagati 24 ur na dan, vse dni v letu, ob vseh vremenskih pogojih. To zmorejo le redki. Naše plačilo je zadovoljstvo ob pogledu na opremo ter vozilo, s katero bomo služili ljudstvu. Na koncu vam ob prihajajočih praznikih Obreški gasilci želimo miren Božič ter Srečno in veselo novo leto 2015. NA POMOČ!

letih pridobili, so bila izključno za zamenjavo vozila. Seveda smo se zavedali težkega stanja, kakršno je trenutno povsod, zato smo sami naredili načrt in poiskali najboljšo ter cenovno najugodnejšo rešitev za financiranje vozila. Podjetje, ki nam je izdelalo nadgradnjo, nam je odkupilo staro vozilo. Privarčevali pa smo tudi s tem, da smo črpalke Rosenbauer NH20, navijake in veliko stare opreme uporabili ter vgradili v novo vozilo. S tem smo privarčevali okrog 40.000 EUR. Skupna vrednost nabave podvozja ter nadgradnje je bila 164.517 EUR. Nabavljena pa je bila še dodatna oprema po tipizaciji v vrednosti 13.200 EUR. Nabavili smo vozilo MERCEDEZ BENZ ATEGO 1530 4x4 z gasilsko oznako GVC 16/25.

Za vozilo s pogonom na vsa kolesa smo se odločili na podlagi izkušenj na dosedanjih intervencijah, kjer smo lahko s starim vozilom, ki je imelo prav tako pogon na vsa kolesa, včasih presegali meje mogočega, največkrat pri poplavih ali drugih naravnih nesrečah, ko smo se prebijali do naših najbolj oddaljenih hiš, ki so še posebej ogrožena. V vozilo nismo namensko vgrajevali več opreme za tehnično reševanje, ker s to opremo razpolagajo

nujno potrebna pri naravnih nesrečah, kot so neurja, poplave, žled itd. Novost je tudi možnost gašenja s peno, zato je v vozilu dodano še: medmešalec, ročnik za izdelavo pene ter 100 l penila. Pri dodatni kabini za posadko smo se odločili za varianto 7+1, zato da lahko več operativcev s tem vozilom pripeljemo na kraj nesreče. Novost so tudi štirje vgrajeni dihalni aparati v dodatni kabini, tako da se lahko napadalci že med

Damjan Munda, poveljnik PGD Središče ob Dravi

Zaščita pred poplavami

Leto 2014 je bilo za občane občine Središča ob Dravi prav posebno leto. Posebne vremenske razmere, ki so se izkazale v obliki nadpovprečnih padavin, so povzročile veliko škode. Tudi za gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Središče ob Dravi je bilo ekstremno zahtevno leto, saj smo do 1. decembra opravili 33 posredovanj, kar je trikrat več kot ponavadi. Obilica padavin je povzročila veliko škode na kmetijskih površinah in pa na nekaterih objektih, ki so v neposredni bližini vodotokov.

Zadnja štiri leta se skoraj vsako leto soočamo s poplavami manjšega obsega. Sam delim poplave na hudourniške in napove-

dane. Uspešen boj proti poplavam je odvisen od časa, ki ga imamo za pripravo zaščite pred poplavami, saj je za polaganje vreč potreben določen čas. Tega časa pa žal pri hudourniških poplavah nimamo.

Gasilci, Civilna zaščita, s podporo župana in Občine, razvijamo vsako leto nove načine kako zaščititi ogrožene objekte ob poplavnih mestih. V načrtih nabave so tudi nekatera zaščitna sredstva, s katerimi se bomo lahko hitreje in uspešneje borili proti poplavam. Vendar vse to nič ne pomaga, če si najprej ne bomo pomagali sami. Vsi občani, ki živijo na poplavnih mestih, morajo najprej sami poskrbeti za zaščito svo-

jega premoženja. Pomembno je, da imamo v prostorih, kjer je možno, da jih zalije voda, vso pohištvo in belo tehniko dvignjeno od tal, da nimamo vrednejših predmetov v teh prostorih, ter smo vedno pripravljeni vsaj z nekaj napolnjenimi vrečami s peskom, da jih lahko v trenutku uporabijo. Vreče s peskom lahko dobite pri gasilcih. Pomembno je tudi, da pravočasno pokličemo pomoč. Gasilci bomo z veseljem priiskočili na pomoč vsem, ki nas potrebujejo. Ker pa nismo vsemogočni, žal, ne moremo biti na vseh mestih naenkrat... S skupnimi močmi pa smo lahko zelo uspešni.

NA POMOČ

Zdenka B. Slavič, predsednica Društva upokojencev Središče ob Dravi

Prostovoljci Slovenske filantropije* pomagali upokojencem

Na razpis Slovenske filantropije smo se prijavili že lani, vendar zaradi velikega števila pomoči potrebnih, nismo uspeli. Letos smo poskusili znova in bili uspešni.

Tridesetega septembra nam je prišlo belit pisarno Društva upokojencev deset prostovoljcev, tri ženske in sedem moških – računalničarjev iz podjetja Comtrade iz Maribora. Že prej smo nabavili barve, čopiče in vse ostalo potrebno (plačala Slovenska filantropija!) in tako so simpatični mladi ljudje takoj zavihali rokave in pričeli z delom. Odmaknili so omare, jih prekrili s polivinil-

lom, znosili ven stole, jih »pošmirglali« in začeli barvati. Prav tako strop in mize. Sten žal nismo mogli prebarvati, ker bi bilo treba najprej odstraniti lakirano površino in bi to bilo prezahtevno opravilo.

»Dekleta« so veselo barvala stole, »fantje« vse ostalo. Zabavno jih je bilo gledati: mlade, zabavne, iznajdljive, pripravljene delati. In med njimi naša tajnica Romana. Kljub temu da je poskrbela za vse priprave, in da jo je bolelo grlo, je uspela še vse nadzorovati, skuhati kavo in veselo družbo »gor držati«. Za malico je ob končanem delu poskrbel naš podpredsednik Joža. Prostovoljci so delali 4 ure. Barva se prvi dan ni posušila in tako je bilo še kar nekaj dela tudi naslednje dni z barvanjem, čiščenjem in pospravljanjem. Kegljači so svoje pokale lepo očistili in jih zložili nazaj na police. In ker je ostalo še nekaj barve, sta Joža in Franc prebarvala še našo vitrino, kjer objavljamo društvene dogodke. Naslednji dan so prišli uslužbenci Petrola. Ti bi naj pomagali starejšim upokojencem pri delu okoli hiš in v njih. Ampak začuda ljudje, ki toliko tožijo, kako sami ne zmorejo opraviti obilice dela in kako je hudo, ko ti nihče ne pomaga, sedaj niso našli nobenega dela za prostovoljce. Z akcijo smo seznanjali upokojence prek naših poverjenikov, obrnili

smo se na prostovoljce projekta Starejši za starejše, pa nič. Z veseljem je našo pomoč sprejela le gospa Terezija Ploh s Strasa. Poplava ji je preplavila vrt in sedaj so ji ga prostovoljci uredili. Obe s hčerko sta jim hvaležni za pomoč.

V zadnjem hipu je pomoč odpovedala še ena upokojenka in tako sem tri prostovoljce sprejela tudi sama. Ker sem letos bila operirana na očeh, povrh tega pa sem si nekaj dni pred tem zvila še gleženj, mi je bila pomoč več kot dobrodošla. Gospod Franc mi je uredil gredico, ki sem jo imela v mislih že nekaj let, pa kar ni prišla na vrsto. Mladi prostovoljki Petra in Urška sta porezali vse odcvetelo cvetje, pograbljali in pometli vse odpadlo listje, potem pa so se vsi trije lotili še velikega kupa drv, ki se je sušil za drvarnico. Pridružili so se jim še ostali »Petrolovci«, ki so že končali delo pri gospe Ploh. Kot bi trenil, so pospravili vsa drva in oba z možem sva jim res iz srca hvaležna za opravljeno delo.

Res je prijetno gledati mlade ljudi, ki s svojo močjo in dobro voljo pomagajo starejšim. Če si priznamo ali pa ne, naše moči počasi pojenjujejo, pri nekom prej, pri drugem pozneje. Zmoremo manj in dajmo si pomagati! Na središki šoli so dve leti nazaj

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

izvajali projekt Ulica solidarnosti, ko so osnovnošolci hoteli pomagati nam, starejšim, pa je bilo enako: »Ne rabimo nikogar!« Smo res tako nedostopni, imamo tako malo zaupanja v druge, se bojimo, kaj bo kdo rekel (da, tega se ljudje zelo bojijo!), ali pa si le nočemo priznati, da nismo več mladi in ne zmoremo vsega narediti sami? Upam, da bodo ljudje sčasoma le spoznali korist tega dela (tudi za mlade!) in da bo še kakšna podobna akcija v okviru naše občine ter bo dovolj ljudi, ki bi z veseljem sprejeli pomoč sočloveka. Saj še gotovo pomnimo, kako je bilo nekoč, ko so se ljudje srečevali ob skupnih delih in si pomagali!

*filantropija – dobrodelnost, človekoljubnost

Danica Žerjav, Kulturno društvo Obrež

Zapeli in zagodli smo po ljudsko

Vedno smo v dilemi, ali bi našo prireditev postavili na oder v Sokolano ali v Dom kulture Obrež. Pa saj je vseeno, pločniki so vendar osvetljeni, kdor pa ima voljo, ta bo tudi šel. Samo dobra volja mora biti, pa marsikaj nekako gre.

Na odru bi se zvrstilo 13 skupin, vendar sta dve tik pred dnem nastopa odpovedali. Gostili smo: Vesele Trnovčane, skupino Metuljček, Ljudske pevce iz Sv. Tomaža, Pevke društva gospodinje Vitomarci, Ljudske pevce FD Pobrežje, Podgorske vaške pevce, Ljudske pevce KD Vrelec Benedikt, Vesele Jožeke, Ljudske pevce iz Bučecovec, Pevke ljudskih pesmi Osluševci, mi gostitelji, pa smo zapeli na odru kar dvakrat. Bil je pester program, kajti nekatere skupine so pele ob spremljavi harmonike, posebej veselo vzdušje pa so ustvarili Metuljčki in Veseli Jožeki.

Lep je občutek, če lahko komu spontano uresničiš kakšno veliko željo po nastopu, in so vsi v pričakovanju, kako se bo izšlo. Takšni poskusi vedno požanjejo velik aplavz, za spodbudo in korajžo. Ker smo si pevci v letošnjem letu izborili nove majice z logotipom društva, kateremu pripadamo, smo jih želeli širši publiki tudi pokazati. Tako smo zadnjo pesem z naslovom Sem fantič mlad vesel zapeli ob spremljavi harmonikarja Mirka, v novih majicah, kar se vidi tudi na priloženi sliki.

Obvestila za upokoјence (namesto obvestil, ki jih dobivate v nabiralnik)

- Prvo sredo v januarju (6. 1. 2015) v pisarni Društva upokoјencev ne bomo uradovali. Sicer je pisarna odprta vsako 1. sredo v mesecu od 8. do 10. ure, ko lahko plačate članarino ali uredite kaj drugega.
- Prvo nedeljo v februarju bomo kot ponavadi pobirali članarino v gostilni na Grabah.
- Vsako sredo od 14. do 16. ure potekajo ročnodelski popoldnevi v Sokolani, v pisarni DU.
- Predvidoma v februarju (se še dogovarjamo) bo predavanje o pozitivnem mišljenju. Natančna obvestila bodo objavljena. Vabljeni!

Še to: če še niste stari 70 let, še vedno lahko vplačate (10 EUR letno) v Sklad vzajemne samopomoči (VS). Izplačan znesek (po naši smrti) je 235 EUR.

Članarina in VS morata biti poravnana do konca maja (lahko v dveh obrokih), ker moramo v juniju odvesti del članarine v ZDUS v Ljubljano, na PZDU Ptuj in na MZDU Ormož. Prosimo še tistih nekaj zamudnikov, ki še niso poravnali članarine za leto 2014, da to uredijo čimprej. Tudi zanje smo obvezni del članarine morali odvesti.

Vsem našim upokoјencem in tudi drugim sokrajanom želim veselo praznovanje, v prihodnjem letu pa mnogo zdravja, optimizma in prijaznih misli.

Romana Suhodolčan, Društvo upokojencev Središče ob Dravi

Upokojenci na izletu na Madžarskem

Izlet Društva upokojencev Središče ob Dravi se je začel s kar nekaj zapetljaji.

Planiran je bil za 23. oktobra, bilo je že vse pripravljeno in dogovorjeno. Toda tri dni pred določenim datumom smo zvedeli, da je takrat na Madžarskem državni praznik. Potem pa v akcijo! Najprej smo se dogovorili za nov datum. Prosili smo naše poverjenike, da ponovno obiščejo vse članke, ki so se prijavili za izlet in jih obvestijo o spremembi. Nato strah, da ne bomo mogli spremeniti termina pri prevoznem podjetju Arriva, s katerim smo že podpisali pogodbo za prevoz. No, na srečo so bile gospe pri Arrivi Ptuj zelo prijazne in mirile mojo nervozo in strah. Sporočiti spremembo datuma je bilo treba tudi v Veliko Polano za ogled domačije Miška Kranjca, nato še gostilničarja v Črenšovcih... Pa da vam ne naštevam vsega.

Novi datum izleta je bil 6. november. O groza, ponoči pa je začelo kar pošteno deževati! Že od 4.30 ure naprej sem vsake pol ure sedela pred računalnikom in gruntala, kam gredo oblaki, ali bo nehalo, kdaj bo nehalo, če sploh bo, in ali bo vsaj malo sonca.

Ob 6.45 uri smo na naši avtobusni postaji v Obrežu z odprtimi dežniki čakali avtobus. Ura je bila že skoraj sedem, avtobusa pa od nikoder. Kaj pa je zdaj narobe? No, pa se le prikaže avtobus z enim in ednim potnikom, našim podpredsednikom Jožom. Šofer ni imel pravih napotkov in namesto da bi začel potnike pobirati v Šalovcih, se je peljal v Središče. Še dobro, da je srečal našega Joža. No, z malo zamude v dežju smo se le odpravili.

Naše izletnike, bilo nas je 48, sem tolažila, da vremenska slika pravi, da bo nehalo deževati in da bo posijalo sonce.

Prišli smo že skoraj v Lendavo, še vedno je deževalo, pa smo ugotovili, da še nismo pili kave. Pa spet malo okrog, malo nazaj, malo naprej, pa na kavo. Medtem ko smo se krepčali s kavo, mogoče kdo še s čim drugim, na

lo. Mislim, da si je vsakdo izmed nas kupil kakšno malenkost, nekaj dosti nismo zapravljali, bolj smo se družili, šli na kavico, si pokazali, kaj smo kupili, ali kje kaj zanimivega videli. Opoldne smo se zbrali pri avtobusu, brez zamudnikov, vsi smo bili točni. Malo smo se še okrepčali s tekočo hrano in krenili. V Lendavi smo pobrali naše

Veselo pri Jaklinu v Črenšovcih. Če ne gre drugače, še čevlje sezuješ!

primer s čajem, je nehalo deževati in res, podnevi nas je spremljalo tudi sonce.

V Lendavi so naše štiri članice izstopile in se šle kopat v terme. Ostali pa veselo v Lenti. Najprej smo se okrepčali s sendviči, popili kakšen kozarec vina, oborožili smo se z vodo, se zmenili za čas odhoda ter se podali veselo na delo.

Po dvajsetih letih mojega ponovnega obiska tega mesteca se je kar dosti spremenilo.

kopalke, ki so kar sijale od zadovoljstva. Naslednja postaja je bila Velika Polana, kjer smo si ogledali domačijo Miška Kranjca. Ker pa je tako lepo sijalo sonce, tudi časa je bilo dovolj, smo se malo sprehodili po vasi. Nekaj si jih je ogledalo tudi cerkev, sladkosnede pa smo se malo posladkali z zelo dobro tortico v prijetni kavarnici in jo poplaskali s kavico.

Zadnja postaja našega izleta je bila gostilna Jaklin v Črenšovcih. Po dobrem kosilu, degustaciji vin in pečenih kostanjih smo se zavrtili ob glasbi ansambla DUO BICIKLEN, ki nas je zabaval vse do našega odhoda, do 19. ure.

Pravijo, da je vsaka slaba stvar za nekaj dobrega. Po mojih izkušnjah je res, da se vedno nekaj naučiš. Če bom še kdaj organizirala kakšen izlet v tujino, bom najprej preverila, če nimajo tam takrat morda praznika.

Na koncu bom še rekla, tako kot ena izmed naših članic:

» NE, KA SMO SE MELI LÜŠTNO! TI SI SE NE? KDO TI JE KRIV, TO SI SI SAMA KRIVA!«

Franci Škrjanec

Moskva Tour 2014 - Sibirija

2. del

Potovanje po republikah Čuvašija, Tatarstan, Baškortostan in po gorovju Ural

Prometni čepi in sprememba načrta

Ob razmišljanju na moskovski promet, družino Posavec iz Hrvaške ter njihovo 6-letno hčerko Kristino, ki nas je s svojo razigranostjo zmeraj spravljala v dobro voljo (s hrvaško ekipo smo namreč skupaj potovali do ruske prestolnice ter planirali skupen povratek), smo počasi premagovali kilometre po M7 proti vzhodu. Spet smo promet okusili na lastni koži, kljub dobronamernim opozorilom domačinov, da se je „v petek treba izogibati ruske prestolnice vsaj v krogu 200 km“! Tudi zastoji so se pričeli nekako stopnjevat. Imeli smo občutek, da se celotna Rusija seli na tako imenovane dače (vikendice). Zaradi nepopisne gneče smo planirani obisk mesta Vladimir morali preložiti na povratek, saj bi se nam v nasprotnem primeru načrtovana časovnica popolnoma porušila in zakomplirala. Zato smo obvozili Vladimir in Nižni Novgorod. Za nami je bilo približno 600 km počasne in mučne vožnje. Vzrok za relativno malo »kilometražo« so bili tudi številni gradbeni odseki novih cest, dolgi vsaj po 50km in več. Rusi gradijo svoje izjemno široke hitre

dvopasovnice - „sto na uro“. Pričeli smo iskati prostor za spanje, kajti dan se je počasi iztekal. Na večji LUK-oilovi črpalki smo vprašali, če lahko kje parkiramo. Prijazen starejši možakar nam je prikimal in pokazal na označena mesta za parkiranje, ki so bila relativno blizu same prometnice. Nekako nismo bili najbolj navdušeni s ponujenim prostorom, predvsem zaradi hrupa. Če smo želeli spremeniti situacijo in lokacijo, smo le morali povedati po pravici, da bi dejansko radi v avtomobilih prespali. Z nasmehom nas je „prepariral“ z besedami: »Normalno, pa mi smo ja Slovani, bratje, ki moramo pomagati drug drugemu«. Očitno smo vsi kmalu dojeli, da imamo to prednost ali privilegij, da smo iz Slovenije, od katere nas je takrat ločilo dobrih 3000 km. Brž smo pričeli z montažo podaljškov na naših katrcih, ki so se v nekaj minutah spremenile v prave avtodome. Možakar je duhovito komentiral naše izume-predelave vozil ter nam ponudil toaletne prostore na črpalki. Seveda smo hvaležno izkoristili ponujeno in sladko zaspali v naših „domovih“. Zjutraj smo res spočiti ter polni energije z našim „varnostnikom“

Anatolijem spet poklepetali ob kavici. Hvaležni za uslugo smo se mu hoteli nekako oddolžiti, kar pa niti slučajno ni prišlo v poštev. Pogovor z njim je bil prav prijeten in zanimiv, saj je bil možakar zelo razgledan. Ob naših avtomobilih se je zbralo veliko število ljudi, s prošnjo, če se lahko ob njih fotografirajo. Spontano smo se vključili v pogovore ter ponosno razkazovali naša vozila. Seveda ni bilo nikomur od domačinov in mimoidočih jasno, kako si upamo iz daljne Slovenije s takimi vozili na tako dolgo pot. Kljub prijetnemu kramljanju in opisovanju naše domovine smo se morali posloviti.

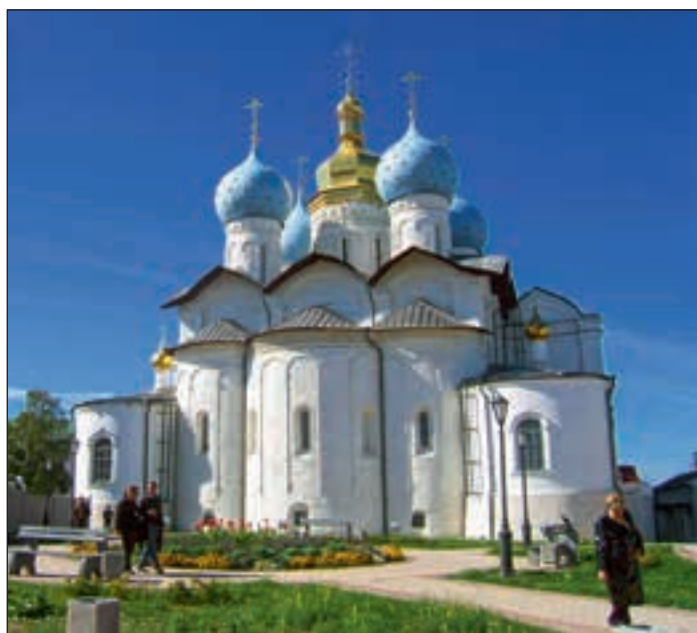
Čez majhno razgibano državico Čuvašijo

Po dveh urah smo prispeli do meje z republiko Čuvašijo (Čuvaškaja republika), kjer je na meji sledilo fotografiranje in nadaljevanje čez most reke Sure, ki je dolga 841 km, plovna pa le slabih 400 km ter je desni pritok veličastne reke Volge. Vstopili smo v zelo zanimivo avtonomno republiko Ruske federacije, ki leži v Privolškem zveznem okrožju. Na zahodu meji z Nižnovgorodsko oblastjo, na severu z republiko Marij El, na severovzhodu z republiko Tatarstan, na jugovzhodu z republiko Mordovijo in na jugu z Uljanovsko oblastjo. Ustanovljena je bila leta 1920, glavno mesto Čeboksari (v čuvaščini Šupaskar), ki leži na desnem bregu Volge. Površina republike je nekaj manjša od Slovenije in ima tudi malo manj prebivalcev. Čuvaši se imajo za potomce sibirskih Suarov, ki bi naj prišli na sedanje področje osrednje Volge v 8. stoletju. Pokrajina je zelo razgibana. Od zelo lepo obdelanih kmetijskih površin, ki so sicer precej manjše, kot jih vidimo po ostalih delih Rusije, do bogatih gozdov. Tudi v tej zelo miniaturi republiki za ruske dimenzije se vseeno občutijo ruska prostranstva, ki so prazna, neobdelana in nenaseljena. Oznake meja namreč ne morejo zmanjšati neskončnih ruskih prostranstev. No, gospodarstvo v Čuvašiji je zelo razvito, saj je prestolnica univerzitetno središče z zelo močno kovinsko, avtomobilsko, prehrambno industrijo in gradbeništvo. Po nekaj kratkih postankih zaradi fotografiranja smo nadaljevali pot proti Tatarstanu. Po prevoženih cca 300 km po Čuvašiji smo pripeljali na mejo republike Tatarstan. Sledilo je „obvezno“ fotografiranje ter krajši počitek z analizo Čuvašije. Strinjali smo se, da je na cestah dosti več prometne policije. Vzrok je konfiguracija pokrajine, saj so prometnice zelo zahrbtnje in nevarne. Ker so skoraj popolnoma ravne in veliki prevoji skrijejo dobrih trideset vozil, ki se v primeru prehitovanja nenkrat pojavijo pred tabo. Zato je tam nekako največji prometni greh prevoziti polno črto, kar budno spremlja policija. Seveda je ta

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

kontrola predvsem na odsekih cest, ki imajo dvosmerni promet. Ta ponavadi poteka zaradi nove izgradnje nasprotnih dveh voznih trakov. Vozni park v prometu se ni kaj dosti spremenil. Še zmeraj prevladujejo terenci znamke lexus, toyota, volvo, BMW. Nekako po tem vrstnem redu, pa tudi srednji višji razred osebnih vozil.

Po končani malici, pripravljeni v naravi, in seveda obvezni kavi smo nadaljevali po cestah naše nove gostiteljice – republike Tatarstan.

Dinamični svetovljanski Tatarstan, država gospodarskega razcveta

Avtonomna republika Ruske federacije, s površino 70.000 km² ter 4 milijoni prebivalcev, je bila ustanovljena leta 1920. Večina prebivalcev Tatarstana je muslimanske veroizpovedi, sicer pa država slovi po tem, da v njej v harmoniji živijo prebivalci različnih veroizpovedi. Tatarstan je država »blagostanja«, saj je po gospodarstvu in tehnološkem razvoju v samem vrhu Rusije, ker ima ogromno naravnih resursov. Tatarstan meji z republikami Marij El, Baškurijo, Čuvašijo in Udmurtijo s Kirovsko, Samarsko, Uljanovsko in Orenburško oblastjo. Uradna jezika sta ruski in tatarski. Tatari so potomci turških narodov, ki so prišli na tla Rusije v času mongolskih zavojevalcev. Pozneje so se pomešali s poveljskimi Bolgari ter turškimi in ugrofinskimi ljudstvi. Zelo razvita je avtomobilska, letalska, organsko-kemična industrija, metalurgija, turizem ter seveda petrokemična industrija - nafta ter zemeljski plin (Tatneft). Tudi kmetijstvo je v zelo dobri "kondiciji", saj so nepregledna polja črnozjoma zelo lepo obdelana.

Po že nekaj prevoženih kilometrih smo bili pozitivno presenečeni. Negativni stereotipi o muslimanskih narodih, ki nam jih vztrajno in marljivo servirajo mediji, so se razblinili kot sanje.

Neverjetno urejeno in čisto okolje, fantastične zelo široke dvopasovne prometnice. Res prava paša za oči. Prevozili smo skozi nekaj vasic. Takoj se je opazila drugačnost stila gradnje idiličnih podeželskih hiš. Nadaljevali smo proti glavnemu mestu, natančneje do pravoslavne samostana Raifa, ki je bil v načrtu za kratek ogled, ter nato hitro skozi mesto Kazan, proti našemu končnemu cilju. Dalj časa smo potovali, tem bolj nam je Tatarstan nekako lezel pod kožo. Po prihodu v zelo znan samostan Raifa, ustanovljen leta 1613, smo takoj dojeli, da se bo naša časovnica morala spremeniti.

Samostan se nahaja na ostankih antičnega kloštra, na prečudoviti obali jezera ob Deviških gozdovih. Samostan je doživel oskrunitev v 19. stoletju, leta 1928 pa so ga popolnoma zaprli. Sedaj je avtentično obnovljen. Krasi ga izjemno lepa katedrala Svete Trojice, ki je odličen primerek ruske arhitekture. Danes nudi drugi dom sirotam. Celovito podoba dopolnjujejo prelepi vrtovi in parki. Vse deluje nekako pomirjujoče, saj se sam samostan nahaja v prvinski pokrajini.

Tisočletno mesto presežkov Kazan – del svetovne kulturne dediščine

Ob občudovanju smo pozabili na čas in temperaturo. Sonce je žgalo krepko čez 35 stopinj. Nejevoljno smo nadaljevali pot proti več kot tisoč let staremu glavnemu mestu Kazan (rusko Kazanj), ki leži na sotočju mogočne Volge in reke Kazanke. Mesto je bilo ustanovljeno v 10. stoletju in je kmalu postalo glavno mesto močnega Tatarskega kanala. Leta 1552 ga je Ivan Grozni priključil Rusiji. Sedaj je pomembno industrijsko, kulturno, trgovsko ter turistično mesto z 1,5 milijona prebivalcev. Sam Kazanski kremelj s pravljico mošejo je tudi pod UNESCO-vo zaščito. Že 1804. leta je bila ustanovljena kazanska državna univerza, na kateri je študiralo dosti znanih osebnosti, med njimi tudi Lev Nikolajevič Tolstoj in Vladimir Lenin.

Ko smo prevozili neverjetno široko Volgo ter z mostu opazovali ogromno пристanišče, smo nadaljevali po mestnih prometnicah proti centru. Želeli smo, da bi naša vozila sparkirali na osrednjem trgu, pod svetovno znanem kremlju. Slednje nam je tudi s pomočjo domačinov uspelo. Sledil je ogled mesta. Najprej nas je osupnila med ljudmi neverjetna verska strpnost. Mesto je preplavljeno z različnimi religioznimi objekti: mošeje, pravoslavne in protestanske cerkve, hinduistični templji... Res neverjetno. Urejenost mesta

je enkratna, žal pa nam je slabo vreme z močnim nalivom skrajšalo in spremenilo naš načrt. Premočeni, premraženi in utrujeni smo nadaljevali vožnjo.

Polja nafte, črnozjom in poceni gorivo

Čisto ob prometnici so se začele pojavljati neštete naftne in plinske vrtine. Pogled na tako pokrajino je bil popolnoma nov. Na vsakih nekaj deset metrov so štrlele iz polj vrtine, na katerih je rasla še koruza, ponekod pa je bila pšenica že požeta. Vozila smo zaustavili v bližini vrtin ter jih začudeno ogledovali. Obdelovalna zemlja je popolnoma črna. Prevzame te občutek, da gledaš neskončno cvetlično gredo. Dojel sem, da še nisem nekako popolnoma prisoten. V mislih se mi je vrtel Kazan... Iz čistega miru ob vrtinah ter klepetu o črni zemlji (črnozjom) sem izjavil, da Kazan spada med

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

najlepša ruska mesta, po urejenosti pa celo v sam vrh. Seveda so me ostali udeleženci malo čudno pogledali, čez nekaj trenutkov pa potrdili moje misli in spet je stekla debata o nepozabnem mestu. Slabo vreme se je nadaljevalo, počasi pa smo morali razmišljati o dotakanju goriva ter spanju. Na naslednjem bencinskem servisu so naši avtomobili spet bili v središču dogajanja. Cena goriva je odvisna od samih naftnih korporacij, tako da le malo nihajo, po

pravici povedano zanemarljivo. Povprečna cena goriva je približno 50 centov za liter. Edini problem, ki se pojavlja na ruskih črpalkah, je veliko število različnih goriv po oktanski vrednosti, našli smo jih vsaj šest. Za naša vozila je bil 95-oktanski super idealen, saj je po vrednosti primerljiv z našim 100-oktanskim bencinom. Starejši bralci pa se dobro spominjajo, da je bil nekoč v prodaji rdeči super 98, ki ustreza starejšim vozilom.

Po nekaj urah vožnje smo kot naročeno našli oazo civilizacije, saj se je dan že dodobra spremenil v noč. Seveda je bilo to za naše razmere ogromno avto počivališče za tovornjake. Hitro smo se dogovorili o našem parkiranju ter spanju. Problem je nastal, ko smo zapeljali naša vozila na parkirišče. Varnostnik ni vedel, kam bi nas naj »sparkiral« ter je začel malo komplicirati, kar nam je bilo v začetku malo čudno oz. smešno, saj smo mislili, da verjetno nameramo teži zaradi plačila. Zelo kmalu smo dojeli, kje tiči resen problem. Na parkirišču, kjer se nahaja vsaj 500 tovornjakov, je zelo nevarno pustiti naše majhne katrce s potniki vred med ogromnimi kamioni, kjer bi bili skoraj nevidni. Tako smo na koncu dobili prostor blizu vhoda, skoraj zunaj objekta, kjer smo bili varni. Plačali smo samo 80 rubljev (1,5 EUR-a) po vozilu. »Ker ste popotniki iz daljne prijateljske Slovenije«, mi je obrazložil varnostnik. Na vprašanje, če ve, kje je Slovenija, mi je odkimal ter skozi smeh dodal: »Očinj daleko,

no ja znajem, vij Slovani“. Očitno je bilo, da so tudi v Tatarstanu Slovani priljubljen narod.

Sledilo je več kot zasluženo časovno neomejeno vroče tuširanje. Toplo kavo smo lahko izbirali v dveh restavracijah, in sicer po enaki ceni kot drugod po Rusiji, cca 3,5 EUR-a in tudi »free Wi-Fi« je delal s polnim signalom. Pred spanjem smo spet predebatirali dogajanja v zeli lepo urejeni samopostrežni restavraciji.

Skozi »švicarski« Baškortostan z mislimi pri Uralu...

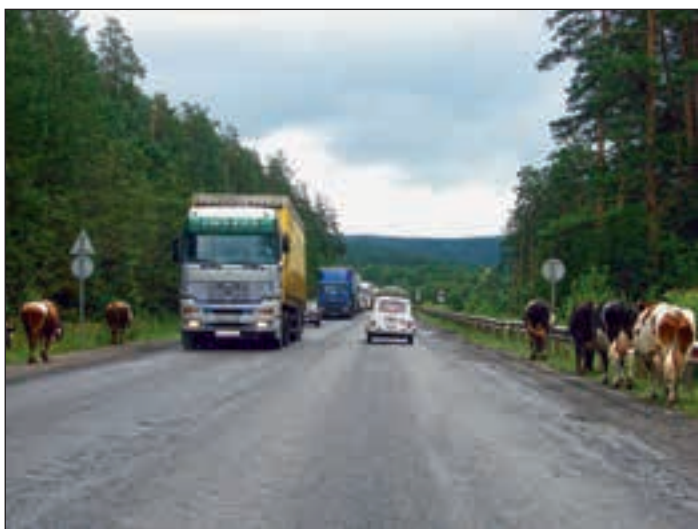
Zjutraj je bil 27. julij in še 600 km do Urala. Pred nami pa še ena avtonomna republika, Baškortostan, s površino 144.000 km² s 4,5 milijoni prebivalcev. Glavno mesto je Ufa (Efe v baškurščini) z 1,5 milijona prebivalcev. Je močno industrijsko, kulturno in gospodarsko središče. Baškuri, s poreklom turških narodov ter muslimanske veroizpovedi, so zelo ponosni, ne pa večinski narod v republiki. Sami se imenujejo Baškorti, kar pomeni izvirno nomadsko živino-rejci. Uradna jezika sta ruščina in baškurščina, ki je zelo podobna tatarskemu jeziku. Tudi obcestne informacije so v obeh jezikih. V tujini je Baškortostan dobil vzdevek ruska Švica. Ne vem, mislim, da verjetno zaradi Urala. Nadaljevali smo po enako dobrih prometnicah. Pokrajina se je pričela spreminjati. Spremljala so nas ogromna polja, s katerih so še bolj pogosto štrleli naftni vreli. V ozadju se je prikazovalo zeleno hribovje. Zaustavili smo se na koruznem polju. Sledilo je kuhanje kosila. Še zmeraj smo nadaljevali po M7 (avto daroga Volga) in počasi obvozili prestolnico ter končno zapeljali (po štirih dneh) na prometnico M5 (avto daroga Bajkal). Sledil je kratek počitek ter analiza Urala in časovnice, kajti bilo nam je jasno, da se vreme spreminja. Postal je zelo oblačno in hladno. Približevali smo se gorovju. Dejstvo je bilo na dlani, da bo tega dne nemogoče prevoziti Ural, saj je širok približno 450 kilometrov. Tudi velika utrujenost nas je mučila. Za nami je bilo 5.000 kilometrov prevoženih s katrcami, ki so nam zadnji teden služile kot dom in so bile edino, kar smo imeli in od česar smo na koncu bili odvisni. Tudi časovni pas se je pomaknil na +5 ur. Dnevi so nam nekako postajali »krajši«. Nekdo je mogoče v šali rekel: »Mater, smo pravi butli, zakaj, zaradi koga se mi tu mučimo, kaj nam to treba. A se sploh kdo od vas zaveda, kje smo mi doma. A si sploh kdo od domačih lahko predstavlja, kje se nahajamo in kaj vse preživljamo?« Po kratki tišini in razmisleku sem dojel, da je to resnica in da ni bila mogoče le samo šala. Na srečo je vladala med ekipami pozitivna energija in smo to sprejeli kot slab vic. Se pa je nekako občutila resnost položaja. Odločili smo se za plan B. Varno nadaljevati samo po dnevni svetlobi, kajti spet smo se znašli med ruskimi nenase-

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

ljenimi prostranstvi, kjer so bencinski servisi edini stik s civilizacijo. Ogromni oblaki so se prikotalili nad nas, ko smo zapeljali po prvih obronkih prastarega, še ne dokončno raziskanega gorovja Ural, v smeri sever-jug dolgega 2500 km. Prometnica se je iz dvopasovnice spremenila v normalno, relativno zelo dobro cesto, saj je vozni pas še zmeraj bil vsaj za polovico širši, kot smo navajeni doma. Zaustavilo nas je delovišče na mostu. Naivno smo se sami izključili iz prometa ter parkirali med številna osebna vozila na enem od »pункtov civilizacije«, kjer so prodajali originalne uralske suvenirje. Naša vozila so bila spet tarča fotoaparatorov, mi pa smo se napotili malo raziskovat ter kupovat zaloge. Nemogoče se je čez Ural s takimi vozili zapeljati brez vsaj tridnevni zalog živil. Privoščili smo si tudi „kofi s halodnim malakom“, ki pa je bil tudi malce dražji. Ko smo se vrnili do naših vozil, smo ugotovili, da stojijo nepregledne kolone tovornjakov, ki strpno čakajo na zeleno lučko semaforja. Bili smo dobesedno šokirani, kajti po naši oceni bi potrebovali vsaj tri ure, da pridemo na vrsto. To so opazili mimoidoči potniki, ki so se še zmeraj ukvarjali s fotkanjem katrc. Svetovali so nam, da naj zapeljemo po vsaj pet metrov široki bankini do semaforja, ki je bil oddaljen cca. dva do tri kilometre, nato pa nas bodo vozniki tovornjakov brez problema spustili ter vključili v promet. Ko sem prevedel pogovor ekipam, se je vsem zdela briljantna ideja. No, ob pomisleku na dogajanja v takih primerih na naših prometni-

cah doma, nismo bili več tako navdušeni. Nekaj časa smo še nemo strmeli v nepregledno kolono vozil, nato pa je na našo srečo nek domačin zapeljal v smeri naših želja. S pogledi smo se dogovorili in urno zapeljali za njim. Pot do semaforja se mi je zdela „neskončna“. Prispeli smo. Ker sem bil prvi v naši koloni, sem nekako začutil v sebi nelagodje in bilo me je sram. Prižgala se je zelena, tovornjakar me je pogledal ter z glavo dal znak: spelji.

Nekako sem si oddahnil, v pozdrav so sledili štirje smerokazi in »gas«. Tudi ostali so se za mano vključili v promet na enak način brez vsakega problema. Tovornjakov je tu ogromno, saj je to edina ruta na skrajni ruski vzhod.

Pred nami se je razprostiral mogočni Ural. Pričelo je deževati, pojavljala se je gosta megla. Vidljivost na trenutke skoraj nična. Morali smo v vozilih vključiti gretje, ker se je neverjetno ohladilo. Sledili so zavoji, prevoji, spusti, vzponi. Okrog nas so se nahajali nepre-

gledni gozdovi. Promet se je odvijal kar dobro. Zavedali smo se, da moramo voziti zelo pazljivo in strpno, kajti ta prometnica slovi kot zelo nevarna in zahrbtna. Kot dokaz smo videli popolnoma razbite tri tovornjake, ki so jim zaradi preobremenitve odpovedale zavore. Posledično so tovornjaki dobesedno zgrmeli v prepad. Sam pogled ni bil preveč navdihujoč.

Klimatski šok in osvojitev trdovratnega Urala

V mislih sem potihoma vzpodbujal naša vozila, naj nekako vzdržijo, naj nas ne pustijo na cedilu sredi te divjine. Analiziral sem tudi tehnične priprave, ali nismo česa pozabili. Na prometno nesrečo sploh nisem upal pomisliti. Pred nami je še bilo dobrih 100 km do sredine Urala. Končno smo pripeljali do vasice, skozi katero tudi pelje transsibirska železnica. Sledil je kratek postanek ter kontrola vozil. Naše katre so na naše veliko zadovoljstvo bile v več kot odličnem stanju. Temperatura se je gibala med 7 in 9 stopinjami, kar je bil za naša telesa pravi klimatski šok, saj smo se še dopoldne greti pri dobrih 30. Zaradi vremenskih pogojev smo se odločili nadaljevati, saj je ostalo samo še nekaj ur do izteka dneva. Sprijaznili smo se z divjino in prostranstvi ter nadaljevali vožnjo. Vremenski pogoji so se spet nekako znormalizirali. Naenkrat so dokaz o pravilnem izvornem imenu Baškorti (živinorejci) potrdile črede krav, ki so veselo korakale po prometnici na Uralu. Na to so že nekaj časa opozarjali tudi prometni znaki. In končno se je pred nami na levi strani prometnice prikazala velika tabla z napisom „URAL oporniji kraj državi“. Nemudoma smo zaustavili ter ponosno fotografirali naša vozila. Od mimoidočih vozil se je slišalo trobljenje nam v pozdrav ter dvignjeni palci voznikov v znak podpore. Ponosni smo vračali pozdrave v globokem zavedanju, da še nismo na cilju. Do tja nas je ločilo še slabih 400 km do polovice naše poti in še nekaj sto kilometrov do meje Azija-Evropa in vstopa na sibirsko tla. Odločili smo se poiskati prostor za spanje. Potrebovali smo tudi gorivo, elektriko za polnjenje fotoaparatorov, kamer in telefonov, kar je pomenilo, da moramo nadaljevati do prvega počivališča.

Utrujenost pregnala volkove in medvede

Pozno v noč so se pred nami pojavile luči, kar je pomenilo rešitev. Gorivo je bilo že čisto na rdečem. Hitro smo parkirali in pripravili vozila za spanje, naprosili elektriko za polnjenje naprav. Čeprav maksimalno utrujeni, smo še vseeno obiskali gostinski objekt ter predebatali preživeli dan. Med ekipami se je čutil ponos glede na uspešno opravljeno zelo zahtevno „dnevno nalogo“. V pogovoru z domačini smo prišli do pomembne in resne informacije. Ker počivališče ni ograjeno, smo morali ponoči paziti na divje živali, ki jih privabljajo ostanki hrane. Pod imenom „dikaja zver“ so mislili na medvede, volkove in lose. Zahvalili smo se jim za opozorilo ter odšli na zaslužen počitek. Zaradi hladu smo se zavlekli v spalne vreče. Ne vem, kako so ostali sprejeli svarilo, vem pa, da sva z ženo mrtvo utrujena zaspala v nekaj trenutkih, ne glede na medvede in volkove.

Opomba uredništva:

V prejšnji številki slovenske revije *Classic* je bil o letošnjem Moskva Touru objavljen intervju z vodjo odprave Francijem Škrjancem predsednikom Slovenske veteranske avto moto zveze.

Silva Marčec, Kulturno društvo Obrež

Pa smo šli...

Prvič, drugič in tretjič smo šli plesat izven naše občine. Vedno je bil avtobus za nekaj ur naš »drugi dom«. Vedno nas je peljal šofer Anton, super dečko. Vedno smo se imeli »ful kul« dobro.

Prvič je bilo še v poletju. Meseca avgusta smo se odpravili v Črno na Koroškem na prireditev »Na gaudi se dobimo«. Bila je nedelja. Po nekaj deževnih dneh je bila ta nedelja lepa. S seboj smo povabili stare plesalce, ki so se predstavili na naši prireditvi ob štiridesetletnici društva in pa tiste, ki so na tej prireditvi kakoli pomagali. Vožnja ob reki Dravi je prehitro minila, čeprav smo se na poti ustavljali »za vsako figo«. Postanek na Ivarčkem jezeru je bil eden izmed lepših. Tam smo sicer naleteli na kupe vrečk z odpadki, ki so jih »pridelali« študentje na svoji tradicionalni prireditvi. Srečali smo tudi nekaj domačih študentk, malo blatnih in neprespanih. Stožilo se nam je po študentskih letih...

V Črni smo si ogledali spominsko sobo črnjanskih olimpijcev. Vsak izmed njih je prispeval nekaj svoje športne opreme. Malo smo se začudili ob napisu Tina Maze, kjer sta bila samo čelada in dres. Jim je pa obljubila, da jim bo dala še kaj. Bomo šli preverit. Pred nastopom nas je sprejela županja in nas nagovorila ob polni mizi dobrot. V povorki skozi mesto smo se predstavili prvič in nato še v dvorani drugič. Tretjič pa smo se izkazali z dolgim poslavljanjem pred odhodom domov. Na poti domov pa smo se izkazali še četrtič. Rešili smo problem, kako ustaviti avtobus, ki vozi pred nami in potnike povabiti na pijačo. Uspelo

»Zic« polka v Črni na Koroškem

nam je. Potniki na drugem avtobusu so bili folklorniki iz Prekmurja, ki so se iz Črne odpravili pred nami in smo jih dohiteli. Tudi oni so se trudili rešiti isti problem, kako ustaviti avtobus za seboj. Pri rešitvi smo jih prehiteli. Bravo mi. Srečen konec, vse dobro.

V septembru smo šli v tujino, vendar smo ostali v Evropi. Budaševo je kraj pri Sisku. Mi bi rekli, da so imeli »proščeje«, saj so bili okrog dvorane »štanti«. Naš nastop je bil seveda nekaj posebnega, saj smo bili drugačni od vseh. Po nastopu pa je sledilo tisto pravo druženje, ki ga doživimo vedno, ko smo na Hrvaškem. Zdržali smo do kon-

ca, kar pa ni tako enostavno, saj je potrebno neprekinjeno plesati. Hrvatje pa še obvladajo vsa besedila in zraven pojejo. Mi petje obvladamo tu pa tam. Če je pa pijača dobra, se nam glasovi okrepijo. O poslavljanju pred odhodom domov, pa bom raje tiho.

Novembra smo obujali spomine. Povabljeni smo bili v Dovje na Gorenjsko. Začelo se je pa tako. Tisti, ki smo na facebooku vemo, da lahko tam poiščete prijatelja. Vtipkala sem Folklorna skupina Dovje-Mojstrana in dobila odgovor, da obstaja. Napisala sem jim nekaj prijaznih pozdravnih besed. Z enako veseljem »tonom« so mi odgovorili. In smo se spet našli. Spet pa zato, ker smo se 9. junija 1979 leta uradno, s podpisom, pobratili. Tudi oni so vmes malo »počivali« in se pred šestimi leti na pobudo dovških gasilk spet začeli družiti in plesati. Povabili so nas na ponovitev svojega letnega koncerta. Predstavili smo se z dvema odrskima postavitvama in bili deležni res toplega in prijaznega sprejema. Pa da NIKOLI, res NIKOLI VEČ ne slišim, da so Gorenjci skopi. To gostovanje je bilo res malo drugačno od vseh ostalih. Naučili smo se, da krapi niso ajdovi žganci s sirom, da je novembra res kratek dan, da se na avtobusu da prespati celotno pot domov in da ženske pijemo samo muškat. Tu ni več kaj za dodati.

Folklorna skupina Obrež

Ana Munda, Godba na pihala Središče ob Dravi

Gremo v kino z godbeniki

V soboto, 15. novembra, smo imeli možnost prisluhniti Martinovemu koncertu Godbe na pihala Središče ob Dravi. Letos so se godbeniki odločili narediti nekaj novega, zato so namesto tradicionalnega Martinovega koncerta, pripravili tematskega, in sicer koncert filmske glasbe. Zamisel se je porodila nek petek, v stari kinodvorani, kjer godbeniki vsak teden vadijo. Tako so se odločili, da nas bodo za kratek čas spet spomnili na vikende preživete v »srdiški kinodvorani«.

Glasba v filmu izraža razpoloženje, čustva in prav tako pripoveduje zgodbo. V Sokolani smo imeli možnost v najkrajšem času pos-

lušati enajst različnih zgodb znanih in risanih filmov, moderirala je Anita Kosec. Koncert filmske glasbe so godbeniki poimenovali »Gremo v kino.« Istoimenska skladba je splet melodij iz slovenskih mladinskih filmov. Te so popestrili glasovi Mladinskega pevskega zbora Osnovne šole Središče ob Dravi pod vodstvom Dragice Cvetko. Tudi za zahtevnejšo publiko je bilo poskrbljeno. Dinamični splet skladb iz filma Pirati s Karibov ni nikogar pustil ravnodušnega, prav tako tudi melodije iz risaneega filma Levji kralj. Najmanjši so veselo plesali, ko so zaslišali skladbo Die Biene Maja, romantične duše so potočile solzo ob naslovni melodiji iz filma Titanik, My Heart will go on, ljubitelji komedij pa so se lahko nasmejali ob šali na račun policistov, ki ji je sledila Policijska koračnica iz filma Policijska akademija.

Nekaj tradicionalnega pa je vseeno ostalo. Občinstvo ni nehalo ploskati, dokler niso zaslišali zvok činele, ki je naznanil začetek Golice, po koncu pa so se vsi obiskovalci koncerta družili z godbeniki, ob pecivu in kapljici novega vina.

Godbeniki se vsem, ki jih kakorkoli podpirajo in vsako leto pridejo na njihov koncert, iskreno zahvaljujejo. Pravijo, da je polna dvorana ljudi za njih največja nagrada, ki jim daje zagona za nadaljnje delo.

Godba na pihala Središče ob Dravi bo vrata v kino odprla ponovno na Štefanovo, 26. decembra, ko bodo godbeniki spet poskusili čas zavrteti nazaj in pričarati čudovit pobožni večer poln filmskih uspešnic.

Maja Rajh, Turistično društvo Središče ob Dravi

SREČANJE Z MARTINOM

Martinovo, ko se mošt simbolno spremeni v pravo vino... V čast temu prazniku je Turistično društvo Središče ob Dravi v soboto, 8. novembra, pripravilo že tradicionalno prireditev Srečanje z Martinom. Turistično društvo se vsako leto znova potruži za pester kulturno-zabavni program in bogato vinsko-kulinarično ponudbo, za katero poskrbijo gostinci, članice in člani turističnega društva, KD Bukovci z odličnim praženim krompirjem ter turistične kmetije s svojo ponudbo na stojnicah.

Ob zvokih pihalnega orkestra Svea Zagorje se je pričel program martinovanja, nato sta predsednica Turističnega društva in naš župan nagovorila vse prisotne v Sokolani. Zapeli so ljudski pevci iz Obreža z vodjo Danico Žerjav, mešani pevski zbor Petra Liparja iz Kranja pod vodstvom Nade Kranjčan ter pevci Društva upokojen-

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

cev Središče, ki delujejo pod budnim očesom in ušesom Stanke Pšak. Vzdušje martinovanja sta obarvala tudi plesna nastopa folklornih skupin s Koga in iz hrvaške Vinice. Prireditev sta s svojim prihodom počastila tudi 4. kogovska vinska kraljica Polona

Kolarič ter gospodar Milan Belec s Kmetije: Nov začetek. Zato, da je mošt res »postal« vino, pa so poskrbeli humoristi Milan in Drago Lukman ter Janko Klanjčar. Dobrega kozarčka, pestrega kulturnega programa ter odlične družbe na martinovanju v Središču tudi letos ni manjkalo.

Kljub deževnemu vremenu je prireditev privabila v Središče veliko obiskovalcev, med drugim so nas obiskali gostje s Koroške, Gorenjske, iz Ljubljane, iz Stranic, iz Srbije, ...

Prireditev je kulturno-etnološkega značaja, kar pomeni ohranjanje običajev in značilnosti okrog Martinovega. Pripravljamo jo predvsem za domačine, zato se v bodoče veselimo večjega obiska naših občanov.

Na koncu še velika zahvala za pomoč vsem članom turističnega društva, gasilcem, ki so poskrbeli za varnost ter vinogradnikom, ki so ponudili dobro kapljico.

Na zdravje in po pameti do martinovanja 2015.

Beti Tomašič

Oh, ta Martin!

V novembru napoči čas, ko se mošt spremeni v vino. Treba ga je piti po pameti, predvsem vozniki ne smejo popiti niti kapljice, saj so posledice in kazni velike. No, kljub temu se lahko imamo lepo, kot smo uživali na Martinovo soboto, 8. novembra, v Sokolani v Središču ob Dravi. Kljub dežju je bil obisk zadovoljiv, vzdušje tudi, saj je pihalni orkester iz Zagorja dobesedno »raztural«. Obiskala

nas je vinska kraljica s Koga, nastopala sta tamburaški in folklorni skupini iz hrvaške Vinice, za poslastico na koncu pa se je predstavil še mentor iz resničnostnega šova Kmetija: Nov začetek. Bilo je zelo fajn, zato mi ni žal, da sem se udeležila martinovanja po središko. Živel sveti Martin!

Tilika Jambrovič, Turistično društvo Središče ob Dravi

Kuhanje kisle župe na Kogu

Tudi letos smo se udeležile turističnih dni na Kogu in sodelovale pri kuhanju kisle župe. Sodelovale smo v okviru Turističnega društva Središče ob Dravi in Aktiva žena, ki je tudi osvojilo prvo mesto. Ob sodelovanju bi se v imenu vseh ekip, posebno zahvalila Kseniji Lukman, ki je svoj dragoceni čas preživela z nami, z dobro voljo in organizacijo.

Bilo je zabavno in pristrčno druženje!

Družili smo se...

... ter pojedli vse do zadje »šefle«

Valentina Janžekovič

Adventni venčki v središkem gasilskem domu

Leto je naokrog in spet je tukaj praznični december. Središke gasilke že nekaj let v tem času pripravljamo delavnico za izdelovanje adventnih venčkov, in tako je bilo

tudi letos. V soboto, 29. novembra, smo v gasilskem domu organizirale delavnico izdelovanja adventnih venčkov. Članicam našega društva so se nam pridružile še članice sosednjih gasilskih društev ter vsi ostali, ki so si zaželeli prijetnega druženja

ob izdelavi svojih venčkov. Druženje je bilo ob odličnih dobrotah ter tolikšnjem številu udeleženk, več kot le prijetno. Zbralo se nas je namreč okrog 40 nadebudnih ustvarjalk in ustvarjalcev, zato je nastalo veliko čudovitih in domiselnih adventnih aranžmajev. Nekaj smo jih nato tudi odnesle v cerkev, kjer jih je g. župnik blagoslovil in jih ponudil tistim, ki si jih do nedelje še niso uspeli priskrbeti.

Vsem ustvarjalcem in ustvarjalkam se lepo zahvaljujemo za čudovito vzdušje in pestren večer ter vas hkrati vabimo, da se nam spet pridružite naslednje leto. Zraven pa pripeljite še tiste, ki so letošnje druženje zamudili.

OŠ Središče ob Dravi

Utrip v vrtcu in šoli

Ustvarjalne urice

Pri interesni dejavnosti ustvarjalne urice smo veliko ustvarjali iz naravnega ma-

teriala. Izdelali smo ježke, gobe, jesenski aranžma in adventni venček.

Vrtec Navihanček pri OŠ Središče ob Dravi

Otroške novoletne želje

V letu 2015 si želimo:

- Da bi se imeli radi.(Jan)
- Da bi bili veseli.(Jan)
- Da bi bili pridni.(Ingrid)
- Da bi padal sneg. (Teo)
- Želim si, da bi bil sneg. (Nastja)
- Da bi bilo lepo vreme.(Kaja)
- Želim si, da bi ubogali vzgojiteljice. (Nastja)
- Želim si, da bi bilo lepo poletje, da bi bil zdrav in močan ter da bi imel pravega konja in bi na njem jahal. (Andraž)
- Želim si, da bi mama dobila eno sliko.(Nika)
- Plišastega kužeka, Barbi. (Maja)
- Barbi, ponije, hiško za igrati. (Zana)
- Dinozavra, ki je sama škatla pa ki je nekaj dinozavrov, škatlo, podobno hišici, ki so konjčki notri. (Lili)
- Konja pa hišo, punčko. (Gaja)
- Dva konja in eno morsko deklenco, dva človeka.(Elena)
- Barbiko.(Staša)
- Konja.(Zita)
- Malega robota.(Patrik)
- Dinozavra.(Svit)
- Plišastega pingvinčka.(Rene)
- Ribico - tisto, ki je na baterije pa lahko pod vodo plava.(Emanuel)
- Nekaj delati, igrati se, traktor. (David)
- Igračko ježka, snežaka živega pa iz snega napravlenega. (Luka)
- Bejblejde.(Jan)
- Želim si s kjedami po tleh bajvati.(Nils)
- Da bi šel na bazen, ki so tobogani.(Lovro)
- Da bi bil priden.(Žiga)
- Da bi se pelo na izlet z avtobusom.(Aleks)
- Rad bi šel v vesolje.(Nejc)
- Da bi se s cuģecom pelo.(Rene)
- Jaz hočem žago, ki neje igrača, da bi drva žago. (Jan)
- Želim si živo čarovnico.(Neja)
- Želim si tablo za risati.(Lana)
- Kindejatko.(Rok)
- Jaz si pa želim en tepih za igrače gor voziti.(Gal)
- Ke bi bijo priden pa ke bi mejo igrače.(Alen)
- Želim si na izlet z letalom.(Špela)

Anita Kosi

Fotografski utrinki iz vrtca Navihanček

- 1 - Ob dnevu brez igrač smo otrokom za igro ponudili kartonaste škatle.
- 2 - V skupini »Žabice« smo obujali stare običaje in tako spoznavali poljske pridelke.
- 3 - Iz poljskih pridelkov smo si naredili lutke.
- 4 - V tednu otroka smo se na željo otrok vozili z različnimi otroškimi vozili.
- 5 - Poljske pridelke smo spoznavali tudi ob igri z bučami.
- 6 - Naša skupina je zadolžena za zeliščno gredico na našem vrtu v vrtcu. Zato smo spoznavali zelišča. Najprej smo jih nabirali, nato obrali listke in jih dali sušit. Iz njih si bomo skuhali čaj.
- 7 - V vrtcu smo dobili nov voz, zato smo ga z veseljem preizkusili.

Skupina Pedenjped

Naš prvi skupni izlet

Vsi – od najmanjšega do največjega – smo komaj čakali na naš prvi skupni izlet. Podali smo se na ogled razstave malih živali v Ormož. Kar nekaj otrok se je z avtobusom peljalo prvič.

David na vprašanje, kakšen je bil avtobus, odgovori, da je bil od zunaj umazan, a kljub temu se je bilo lepo peljati. Elena se spomni, da je bil bele barve, bil je manjši od drugih in da se je tudi na njem morala pripeti, tako kot se mora v avtomobilu.

Na *Razstavi malih živali* smo si ogledali veliko živali, spoznavali njihove različne pasme, barve, značilnosti in posebnosti. Staši je bil najbolj všeč bel zajček, saj ji je bela barva nasploh všeč. Svitso so bili všeč zajčki in kače. Eden izmed zajcev je bil podoben zajcu, ki ga ima njegova babica. Rene pa je našel papigo, ki je zelo podobna njihovi papigi z imenom Blisk. Sari so ostali v spominu zajci, papige, pajki, želve, purani.

Jan opiše veliko kačo kot toplo in gladko na otip. Kače še nikoli ni božal; kljub temu da ga ni bilo strah, je ne bi imel doma. Zapomnil si je, da kača lahko poje dva velika zajca in da ne je vsak dan. Gaji pa je bila bolj všeč manjša rjava kača s črnimi pikami, ki jo je tudi pobožala.

Do odhoda avtobusa proti Središču smo imeli še veliko časa, zato smo se podali na sprehod po Ormožu. Lili nam je na poti opisovala vse značilnosti in posebnosti.

Tako smo si ogledali majhen ribnik z rdečimi ribami, posebej pazili na ograjo s »špicami«, spoznali, čemu služijo kamere na stavbi policijske postaje... Na sprehodu smo si ogledali tudi bazen pri Gimnaziji Ormož, kamor bomo hodili na plavalni tečaj. Tam je Gaja videla, da je skupina otrok v bazenu plavala, Jan pa je videl, da so uporabljali črve – plavalne pripomočke.

Pot nas je vodila tudi mimo Vrtca Ormož, kjer nas je prijazna vzgojiteljica povabila v goste. Vabilo smo z veseljem sprejeli in si ogledali njihove prostore, imena skupin,

garderobne omare... Videli smo, da imajo tudi v njihovem vrtcu skupino Pedenjped. Skupini Nagajive bučke in Prijatelji sta nam zapeli pesmi o prijateljstvu in Kekcu. Emanuelu je bilo všeč, da so imeli v igralnici klavir in da je ena vzgojiteljica dirigirala. Na Lilijin predlog smo tudi mi njim deklamirali besedilo o Pedenjpedu, temu pa je sledila medsebojna predstavitev. Od Nagajivih bučk in Prijateljev smo se morali posloviti in se odpraviti do avtobusne postaje. Pot nam je kratkočasil Patrik, in sicer s prepevanjem slišane pesmi o prijateljstvu: »... prijateljstvo je kot zaklad...«

Helena Habjanič in Katja Volgemut

Skupna srečanja med vrtcem in 1. razredom

Otroci skupine Pedenjped iz Vrtca Navihanček in otroci iz prvega razreda osnovne šole imajo načrtovane različne aktivnosti skozi vso šolsko leto. Meseca oktobra so se podali na pohod po Središču z namenom pobiranja odpadkov. Vse pobrane odpadke so se učili ustrezno ločevati v vreče in jih potem ustrezno ločevali v zabojnike.

Decembra so otroci 1. razreda pripravili srečanje, katerega namen je bil izdelovanje novoletnih okrasov in krašenje novoletne

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

smreke. Na začetku so v kulturnih minutah otroci iz 1. razreda zapeli priložnostno pesem, otroci iz vrtca pa so se predstavili z naučeno deklamacijo. Nato so otroci po dani predlogi iz papirja, vatiranih blazinic in palčk izdelovali novoletne okraske, ki so jih obesili na novoletno smreko v šoli.

V sklepnem delu prednovoletnega srečanja so se otroci medsebojno obdarili z darovi, ki so jih izdelali sami. V potrditev dobrega počutja in uspešnega dela se je na koncu še zapela pesem Če si srečen.

Plavalni tečaj

Že nekaj let zapovrstjo se otroci najstarejše skupine podajo po plavalne izkušnje in znanje na bazen v Gimnazijo Ormož. Poseben čar je plavalnemu tečaju dodala vsakodnevna vožnja z avtobusom v Ormož in nazaj.

Prvi dan je bil za večino otrok sproščen, prijeten in zabaven. Otroci so se učili delati mehurčke v vodi, potopiti glavo pod vodo in drseti v vodi. Kot nadgradnja tega je bilo osvajanje veščin, ki so potrebne za različne plavalne tehnike. Zadnje vsakodnevne minute so bile namenjene prosti igri v bazenu, k čemur je spadalo tudi tako želeno skakanje v vodo.

Vsi otroci so se zadnji dan preskusili s prsnim plavanjem v vsej dolžini bazena (torej tudi v zanje globoki vodi). Veselje na otroških obrazih z izrazom **zmorem** je bil največji pokazatelj uspešno izpeljanega plavalnega tečaja.

»Najprej smo šli telovadit, potem smo se šli tuširat in v bazen. Všeč mi je bilo, ko smo se potapljali in skakali v globoko vodo.« (Emanuel, skupina Pedenjped)

»En teden smo se hodili kopat v Ormož na bazen. Prvi dan me je bilo zelo strah, da se bom potunkala. Na koncu pa mi je bilo super, skakala sem v vodo, preplavala sem celi bazen in celo gledala pod vodo.« (Maja, skupina Pedenjped)

»Meni je bilo všeč, ko smo fantje z Majo skakali v vodo.« (David, skupina Pedenjped)

»Všeč mi je bilo, ker smo imeli "črveke".« (Svit, skupina Pedenjped)

Nagradni natečaj: »Deluj EKO – ohrani čebelo in smreko«

„Ko bo izginila čebela z obličja Zemlje, bo človek preživel le še štiri leta; ko ni več čebel, ni več oprasovanja, ni več rastlin, ni več živali, ni več ljudi ...“ Albert Einstein

Medex in podjetje Hofer sta pripravila natečaj za vse slovenske vrtce in vzgojno-varstvene zavode za okraševanje eko smreke. Na natečaju je letos sodelovalo več kot 550 skupin iz vse Slovenije. Med njimi tudi skupine Mehurčki, Prijatelji in Pedenjped iz Vrtca Navihanček. Vsaka skupina se je natečaja lotila na svoj poseben in edinstven način. Vzgojiteljice so otroke skozi poučno metodiko popeljale v svet čebel in recikliranja.

Skupina PEDENJPED se je s svojim izdelkom uvrstila med 75 eko smrek, ki so prejele največ glasov in so tako opredeljene kot najlepše eko smreke.

Eko smreka skupine Pedenjped bo ves mesec december razstavljena v eni izmed trgovin Hofer.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Projekt »Pomahajmo po Sloveniji«

Skupina Pedenjped se je vključila v projekt »Pomahajmo po Sloveniji«, ki je podprojekt mednarodnemu projektu »Pomahajmo v svet«.

S sodelujočim vrtcem iz Izole se povezujejo preko video klica, kjer se lahko otroci v živo vidijo, si pomahajo in se sporazumevajo. Vse oblike sodelovanja se hranijo v spletni aplikaciji »MyHello«. Cilj vključitve v projekt je zmanjševanje nestrpnosti, ki so ji podvrženi tudi otroci, in k večji motivaciji, s čimer se pričenjajo brisati meje nepoznanega.

Vzgojiteljice pri delu na projektu sledijo principu petih prstov, kjer ima vsak prst določeno temo: to sem jaz, jaz in moja družina, jaz in moj vrtec, jaz in moje mesto, jaz in moja država.

Pri delu na »prvem prstu« (tj. palcu) so otroci spoznavali otroke sveta, na samem javljanju so se predstavili, zapeli pesem, predstavili znano deklamacijo ter pokazali svojo spoznavno igro. Otroci so sami vodili prvo javljanje in zaporedje predstavitev. Celotno prvo javljanje je bilo zelo uspešno izpeljano, zato z veseljem pričakujejo naslednje.

Miklavževanje v vrtcu

Šele zakorakali smo v veseli december in že nas je obiskal prvi dobri mož – Miklavž. Tudi letos je bil v spremstvu parklja, ki je pridno čakal pred vrati. Otroci so Miklavžu zapeli pesmice, on pa jih je razveselil z drobnim darilcem.

Vojka Havlas, izvajalka projekta SKK

Druženje otrok na orientacijskem pohodu

V Tednu otroka so bili središki šolarji povabljeni na orientacijski pohod, ki ga je organizirala Osnovna šola Stanka Vraza Ormož. Udeležili so se ga naši učenci 6. razreda, pridružili pa so se jim še učenci iz Svetega Tomaža in otroci Vrtca Ormož ter tako ponovno združili moči v okviru projekta Dvig socialnega in kulturnega kapitala.

Sodelujoči so bili razvrščeni v več skupin, sestavljenih iz predstavnikov vseh štirih ustanov in spremljevalcev. Učenci in otroci so bili zadolženi, da s skupnimi močmi sledijo načrtani poti na zemljevidu in na postojankah rešijo zastavljene naloge.

Kljub na začetku kislemu vremenu je dan minil v prijetnem vzdušju. Mešane skupine so bile vseč tudi učencem, ki so ugotovili, da so si vsi enakovredni – ne glede na to, ali prihajajo iz šole s prilagojenim programom ali »šelex« iz vrtca.

Stopimo v Meškov svet

V petek, 24. oktobra 2014, so na Osnovni šoli Sveti Tomaž pripravili prireditev v spomin na rojstvo rojaka Franca Ksavra Meška, od katerega je minilo 140 let.

Najprej smo si ogledali kulturno proslavo, na kateri so spregovorili tudi Meškovi sorodniki, in projekcijo filma Najdenček, ki je nastal po pisateljevem literarnem delu Ciganček. Nato so za učence in otroke, ki sodelujejo v projektu Dvig socialnega in kulturnega

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

kapitala, organizirali tudi pohod do spominske plošče v Gornjih Ključarovcih ter ogled etnološke zbirke Meškove zapuščine.

Jesenske počitniške delavnice

V času jesenskih počitnic smo na središki šoli v sklopu projekta SKK organizirali dve delavnici. Na prvi smo z učenci, ki so se vpisali v gledališko skupino, dodobra preoblikovali klasično pravlj-

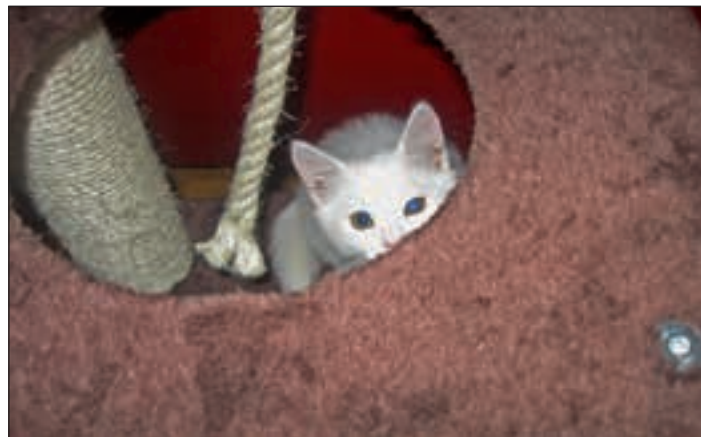
co Trije prašički in naredili scenarij za našo lutkovno-gledališko igro. Drugi dan počitniških aktivnosti pa smo učence povabili na čarovniško zabavo. S pomočjo prostovoljcev Društva prijateljev mladine Ptuj smo si izdelali čarovniške klobuke in čarobne paličice. Med vajo čarovniških izrekov smo si porisali še obraze, nato pa čisto po čarovniško zaplesali.

Zakladi otroštva skozi fotografsko lečo

Na OŠ Središče ob Dravi smo že tretje leto organizirali fotografski natečaj v času tedna otroka, tokrat na temo Zakladi otroštva. Komisija, ki so jo sestavljali učiteljica Vojka Havlas, učitelj Matjaž Hanželič in učenka Jana Jelovica, je med prispelimi izbrala tri najboljša dela, ki so bila kakovostna, skladna z izbrano temo in izvirna. Tretje mesto je dosegla fotografija prvošolke **Tjaše Rubin** z naslovom **Taček**. Na drugem mestu je pristala fotografija *Prijateljstvo* učenke 9. razreda **Lee Medik**. Zmagovalno fotografijo **Zaklad otroštva** je posnel učenec **Matic Habjanič**,

učenec 1. razreda. V opisu je pojasnil, da je na fotografiji sestrica, ki rada pleza.

Vsem sodelujočim se zahvaljujemo za sodelovanje, v prihodnje pa jim želimo čim več navdihov in fotografske zagnanosti.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Naši učenki na Konferenci o participaciji otrok in mladostnikov

V četrtek, 13. novembra 2014, so Državni zbor zavzeli mladi parlamentarci – učenki in dijaki, ki so se udeležili Konference o participaciji otrok in mladostnikov ob 25. obletnici sprejetja Konvencije o otrokovih pravicah.

Konference sta se v okviru projekta Dvig socialnega in kulturnega kapitala udeležili **Lea Medik** in **Nika Polak**, obe učenki 9. razreda. Mladim razpravljavcem so se pridružili tudi nekateri predstavniki vladnih in drugih organizacij – med drugimi jih je nagovoril Karl Erjavec, tretji del razprave (o participaciji otrok in mladih na podro-

čju političnih pravic) pa je vodil kar sam predsednik države Borut Pahor.

V razpravi so mladi podali kar nekaj predlogov za izboljšanje osnovnošolskega in srednješolskega programa – v osnovni šoli si želijo več državljskih vsebin, v srednji šoli pa bi uvedli državljsko vzgojo kot predmet, ki bi dvignil državljske kompetence mladostnikov. V zadnjem delu konference je predsednik Pahor vse v dvorani pozval, da se opredelijo glede vprašanja znižanja starostne meje za udeležbo na volitvah na 16 let. Večina je bila za znižanje meje, manjšina proti, precej pa se jih je glasovanja vzdržalo. Pahor je razpravo mladih ocenil kot zelo zrelo in strpno, pohvalil pa je tudi njihovo sposobnost argumentacije, ki ga je pozitivno presenetila.

Zahvala

Spoštovani občani.

V tednu otroka smo učenci in delavci šole s pomočjo staršev izpeljali jesensko akcijo zbiranja odpadnega papirja. Nabrali smo dobrih 15 ton odpadnega papirja, kar je največ doslej.

Denar od prodaje odpadnega papirja smo namenili šolskemu skladu in za pomoč socialno ogroženim učencem.

Z zbiranjem odpadnega papirja prispevamo tudi k okoljski vzgoji učencev in k ohranjanju narave, saj tako varčujemo z energijo, ohranjamo gozdove in zmanjšujemo izpuste toplogrednih plinov v ozračje.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam pri tem pomagali, in vas vabimo, da se nam znova pridružite spomladi.

Hkrati vas vabimo, da med letom oddate odpadni papir v zabojnik pri šoli ali pri vrtcu. Tudi s tako zbranim papirjem pridobivamo sredstva za šolski sklad oz. sklad vrtca.

Jasna Munda, ravnateljica

Vabilo na 1. medgeneracijski debatni turnir

Osnovna šola Središče ob Dravi ima za sabo bogato tradicijo sodelovanj na debatnih turnirjih; veliko smo jih tudi gostili, tako na nacionalnem kot na mednarodnem nivoju. Tokrat bomo izvedli prvi medgeneracijski debatni turnir, in sicer 24. januarja 2015. Takšna oblika medgeneracijskega dialoga je v slovenskem prostoru popolna novost.

Debatne ekipe bodo generacijsko mešane (vsaj dve različni generaciji). Na samem turnirju se bo razglasila debatna trditev, sledi ena ura priprav in nato debata. V debati šteje moč argumenta in ne argument moči.

Vljudno vabljeni vsi, ki vas veseli in vam je izziv soočanje mnenj z argumenti, kritično mišljenje, javno nastopanje in medgeneracijsko sodelovanje ter spoznavanje novih ljudi.

Za predhodne informacije in prijave lahko kontaktirate Andrejo Šut, mentorico debatnega kluba OŠ Središče ob Dravi.

Kontakt: andreja.sut@gmail.com

Dragi otroci, spoštovani starši, cenjeni občani!

»Življenjski cilj vsakega posameznika je vedno isti: napredovanje v dobrem.«

(Lev Nikolajevič Tolstoj)

V letu 2015 vam želimo uspešno napredovanje v dobrem.

Srečno!

Kolektiv Osnovne šole Središče ob Dravi in Vrtca Navihancček.

Nina Cerkvenik, profesorica angleščine in bibliotekarka

Pester november na Gimnaziji Ormož

7. in 8. novembra 2014 smo na Gimnaziji Ormož zaključili s Projektom »Vino – nevarnost in priložnost«, v okviru katerega smo izpeljali tudi izmenjavo z Zavodom Svetega Stanislava – Škofijsko klasično gimnazijo Ljubljana.

Dopoldanski del v petek, 7. novembra, so ustvarjali in se v delavnicah učili predvsem prvi letniki, ki jih v prejšnjih letih projekta ni bilo na šoli. V popoldanskem delu, ki se je odvijal v grajski pristani v Ormožu, so dijaki tretjega letnika predstavili potek aktivnosti, delavnic in končnih izdelkov, ki so nastajali v projektu. Profesorji gimnazije ter številni zunanji izvajalci so nam pomagali pri izvedbi delavnic, kot so bile: alkoholno vrenje, forenziki, odvisnost, droge, pisanje poezije in haikujev, literarna in gledališka, spletna, glasbena in druge. V nadaljevanju so se gimnazijci udeležili okrogle mize o možnostih zaposlitve v vinski branži.

Za gostujoče dijakinje in profesorico Klasične škofijske gimnazije Ljubljana ter naše dijakinje gostiteljice in profesorje je sledila enološka delavnica, ki nam je utrla pot predvsem v svet vonjav in arom, povezanih z vinom, ostali pa nismo le pri prijetnih, ampak smo vonjali tudi znake bolezni vin. V poznem popoldanskem delu smo si ogledali muzejske zbirke ter se stežka odtrgali od zgodovinskega sprehoda po grajskih sobanah z gospodom Lamutom,

na koncu programa so dijakinje intervjuvali na Radiu Prlek. Dan pa se ni zaključil s tem; pozneje so se dijakinje zabavale v martinovem šotoru ob glasbi Modrijanov.

V soboto se nam je pridružil tudi ravnatelj Škofijske klasične gimnazije Ljubljana, goste smo peljali v Center ponovne uporabe Ormož, kjer nam je njihovo poslanstvo razložila direktorica dr. Marinka Vovk. Bili so tako navdušeni, da so nakupili polno daril, dr. Vovkovi pa zagotovili, da se bodo zagotovo oglasili v Centru ponovne uporabe v Ljubljani. Zatem smo se z avtobusom popeljali na kulturno-etnološko pot po ormoški vinski cesti. Po ogledu etnološke zbirke zidanice Malek in kratke degustacije smo pot zaključili v gostišču Brenholc s kulinarčno martinovo poslastico. Veseli smo bili, da so se gostje odzvali povabilu, da so se dobro počutili ter že ob slovesu načrtovali ponoven obisk Prlekije. Z veseljem jim bomo vrnili obisk konec januarja 2015, ko bodo izvajali projektne dneve na temo »Antika«.

15. novembra 2014 smo na šoli gostili debatni turnir, na katerem je sodelovalo 27 ekip: na slovenskem turnirju 21, na angleškem pa 6. Debatnerji iz cele Slovenije so debatirali na pripravljeno debatno trditev: »Nato bi morali ukiniti.« V „Impromptu“ debatni rundi pa na trditev: »Svojemu prijatelju ali prijateljici moramo povedati, če ga/jo fant ali punca vara.« Najboljše ekipe turnirja v slovenskem jeziku so bile: Lotmerk A, Ravne A, Bežigrad B, Ormož A in Celje B. Kot **ekipa** smo bili zelo veseli **4. mesta**, še bolj pa uvrstitve posameznih govork, saj sta se med najboljših deset govornic in govorcev na turnirju v slovenskem jeziku uvrstili: Nika Bedeković na **2. mesto** in Maja Filipič na **10. mesto**. Na angleškem delu turnirja je zmaga pripadla ekipi Druge gimnazije Maribor Blue.

Smo moderna šola, ki prilagaja oblike dela mladim generacijam. Zavedamo se, da meja med formalnim in neformalnim izobraževanjem vedno bolj izginja, zato dijakke učimo za življenje in ne le za maturo ter jih vzgajamo v odgovorne posameznike. Pri nas ima vsak dijak ali dijakinja možnost, da uspe in nekaj pomembnega doseže, le želeli si mora in upati. Ponosni smo na vse generacije naših maturantov.

Mira Petrovič, višja bibliotekarka, Knjižnica Ivana Potrča Ptuj

Spomeniki prve svetovne vojne na Ptujskem in Ormoškem

Nova digitalna zgodba na portalu Kamra

V letu 2014 mineva 100 let od pričetka prve svetovne vojne, ki je zahtevala na milijone življenj po vsej Evropi, tudi v Sloveniji in v naših krajih. O tej veliki tragediji 20. stoletja še danes pričajo spominska obeležja, ki so jih po vojni postavili svojci, preživeli vojaki in lokalne skupnosti v trajen spomin in opomin za bodoče rodove.

Ob jubileju se obeležitvi spomina pridružujemo tudi v Knjižnici Ivana Potrča Ptuj, kjer smo na spletnem portalu Kamra pripravili predstavitev spominskih obeležij prve svetovne vojne na Ptujskem in Ormoškem. V digitalni zbirki tako predstavljamo spomenike, ki so nastali kmalu po koncu prve svetovne vojne ali že med njo, pa tudi novejša spominska obeležja, kjer so pogosto združene spominske plošče z imeni žrtev obeh svetovnih vojn. Med novejšimi spomeniki je tudi nekaj takih, ki so posvečeni Rudolfu Maistru in njegovim borcem. Spomeniki druge svetovne vojne so v predstavitvi vključeni samo v primeru, ko so del združenega spominskega obeležja, sicer pa ne, saj bomo ta obeležja predstavili v posebni digitalni zbirki.

Na ptujskem območju so spomenike padlim v prvi svetovni vojni postavili v Cirkulanah, v Dornavi, v Vintarovcih, v Gorišnici, na Hajdini, v Juršincih, v Lovrencu na Dravskem polju, v Kidričevem, na Polenšaku in na Ptuj. Na ormoškem območju so spomenike postavili v Ormožu, pri Svetem Tomažu in na Grabah pri Središču ob Dravi. Spomeniki so praviloma kenotafi, ki ne predstavljajo grobišča, ampak le spominsko obeležje; izjema so vojaška pokopališča v Kidričevem, na Ptuj in na Hajdini.

Žal so viharji 20. stoletja tragedijo velike vojne potisnili v pozabo in tudi spominska obeležja so večkrat ostala osamljena in zapuščen; še danes nam pogled na marsikatero od njih ne more biti v ponos. A v nekaterih lokalnih skupnostih so že dokazali, da je lahko tudi drugače. Marsikje so v zadnjih letih obnovili obstoječa obeležja

ali celo na novo uredili spominska obeležja in spominske parke. Tako imamo danes nova spominska obeležja žrtvam vojn na Destniku, pri Svetem Tomažu in v Žetalah. Na Polenšaku, Kogu in na Ptuj pa so postavili spomenik Rudolfu Maistru in njegovim borcem.

Čeprav se nam vojne 20. stoletja morda zdijo oddaljena preteklost, so s svojo rušilno močjo usodno zaznamovale družbene temelje, na katerih danes gradimo svojo lastno prihodnost. Zato je prav, da opazimo tudi spomenike žrtev teh vojn, ki stojijo na naših pokopališčih in po vaseh ter nas zmeraj znova opominjajo: v vojni ni zmagovalcev, temveč le poraženci.

Digitalna zbirka *Spomeniki prve svetovne vojne na Ptujskem in Ormoškem* je dostopna na portalu www.kamra.si

Kamra je spletno mesto, ki združuje digitalizirane vsebine s področja domoznastva v knjižnicah in drugih lokalnih kulturnih ustanovah. Za njihovo pridobivanje in vnašanje skrbimo v osrednjih slovenskih knjižnicah v sodelovanju z ustanovami in posamezniki v regijah.

Simona Sakelšek, Knjižnica Franca Ksavra Meška Ormož, Knjižnica Središče ob Dravi

Knjige nas družijo

V mesecu novembru je knjižnica spet vabila svoje zveste najmlajše bralce na pravljico uro z ustvarjalno delavnico. Ta pravljica je govorila o lisjaku Petru, kateremu je z malo truda, kančkom poguma in dobrimi prijatelji uspelo odpreti palačinkarno. Majhni radovedneži so uživali ob pravljici z lutkami. V spomin na prijetno pravljico druženje so si izdelali papirnate podstavke v obliki jabolka, saj je glavni junak zgodbe iz jabolk skuhal jabolčno marmelado, s katero je napolnil palačinke. Otroci so ponosno pokazali svoje izdelke staršem in babicam. Prav tako je otroke presenetil sam lisjak, saj jih je razveselil z okusnimi palačinkami, s katerimi so se posladkali. V decembrskem času je zadišalo po božični pravljici. Tokratna pravljica je govorila o možičku Medenjačku, ki je oživel in pobegnil starki iz peči. Za njim so se poleg starke zapodili še mačka, ovca, pes in lisica. Slednji bi ga s slastjo pojedli, a ga niso ujeli. Na koncu

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

je možiček srečal lačna otroka in z velikim veseljem sam poskočil v njuna usta ter ju nasitil. Na ustvarjalni delavnici smo si iz testa izrezali medenjačke, jih nato spekli in se posladkali ter pogreli s čajem, kavo za starše in babice. Tako najmlajši kot najstarejši smo uživali v čarobnem vzdušju, ki nam ga je pričarala zgodbica.

V petek, 12. decembra, smo pripravili ustvarjalno delavnico za odrasle s predstavitvijo pickpoint tehnike (vezenje na papir). Delavnico je vodila Ljuba Fišer.

Na ta Veseli dan kulture je bilo v ormoški knjižnici sladko, veselo in sproščeno, saj se je zaključila deveta sezona izvajanja Bralne značke za odrasle. Bralno značko je osvojilo kar 62 bralcev. Kot vsa leta je bil izbor knjig oblikovan v ptujski knjižnici. Idejna vodja projekta je vseskozi izvajanja Bralne značke za odrasle Liljana Klemenčič. Bralni seznam je tokrat ponujal nekoliko več knjig, vsi sodelujoči so lahko našli knjigo po svojem okusu. V branje so bila ob 140. obletnici rojstva in 50. obletnici smrti Franca Ksaverja Meška, pisatelja, katero ime nosi ormoška knjižnica, ponujena tudi njegova dela.

Na zaključku projekta so gostili uveljavljenega prleškega kantavtorja Tadeja Vesenjaka. Gostji sta bili tudi Milena Pivec, urednica mariborske založbe Pivec in Zora A. Jurič.

Ker se kmalu bližajo dolgi zimski večeri in se najde več časa tudi za branje knjig, vas vabimo, da nas obiščete. Za vas imamo pripravljen pester izbor novitet tako za odrasle kot mlade bralce.

Hkrati vas obveščamo, da bo Knjižnica Franca Ksavra Meška Ormož zaradi selitve v nove prostore zaprta od 5. 1. 2015 do 15. 2. 2015. Veselimo se vašega obiska tudi v novih prostorih.

Lea Rajh, PGD Središče ob Dravi

Podmladek v PGD Središče ob Dravi

Pravijo, da na mladih svet stoji, in mislim, da je prav tako. Sama sem se gasilcem priključila v osnovnošolskih letih, po starosti pa pripadam nekakšni vmesni generaciji, ki aktivno deluje v Prostovoljnem gasilskem društvu Središče ob Dravi. Zelo pomembno je, da vedno znova v naše vrste vstopajo tudi mlajše generacije. V našem kraju deluje veliko društev in vsako od njih si prizadeva privabiti podmladek, tako se tudi mi, gasilci, z našim delom trudimo pritegniti čim več otrok, ki bodo tudi naši nasledniki in na katere moramo že od pionirskih let naprej prenesti svoje znanje ter jih učiti medsebojnega sodelovanja, discipline, spoštovanja pa tudi odgovornega ravnanja v določenih situacijah.

Vsega naštetega ni lahko vedno izpolnjevati, saj v določeni meri ni vse odvisno le od nas, mentorjev, ampak se morajo tudi otroci zavedati, da je veliko stvari odvisnih od njih, predvsem od njihovega zanimanja ter pripravljenosti se naučiti zanje še neznane stvari, sprejemati znanje in izkušnje starejših kolegov gasilcev. Prav tako je pomemben odnos med starši in mentorji, saj slednji vzamejo v varstvo njihove otroke in jih na nek način tudi vzgajajo, predvsem v gasilskem smislu. Vedno znova je potrebno otroke animirati, motivirati, jih spodbujati pri tem, kar radi počnejo, in ne dovoliti, da izgubijo zanimanje za interesne dejavnosti, v katere se vključujejo. Včasih pa se je temu nemogoče izogniti, že zaradi hitrega tempa življenja, prezaposlenosti staršev in prevelikega izbora dejavnosti,

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

pa tudi otroci se dandanes težko odločijo le za eno stvar, saj bi se radi preizkusili na več področjih.

Naše društvo organizira za mladino največ dejavnosti spomladi in poleti, ko priredimo tabor za gasilsko mladino in se pripravljamo na razna tekmovanja, a tudi v jesenskem in zimskem času ne počivamo. Zadnje tekmovanje letos je bil občinski kviz v Ivanjkovcih, na katerem smo bili zelo uspešni, sodelovali pa smo s tremi ekipami pionirjev. Med 15 ekipami iz vseh treh gasilskih zvez, Ormož, Središče ob Dravi in Sveti Tomaž, smo dosegli prvo mesto in se tako uvrstili na regijski kviz, ki je potekal na OŠ Poljčane. Tudi tam smo uspešno zastopali domače društvo, a kanček treme in površnosti sta nas stala nekaj končnih mest. Mislim, da smo mentorji, pa tudi starši in ostali člani društva ter krajanji lahko ponosni na naše male in mlade gasilce, saj so vnovič dokazali, da smo konkurenčni tudi večjim društvom in njihovim gasilskim zvezam.

Gasilska zveza Središče ob Dravi letos prvič izvaja gasilski krožek na OŠ Središče ob Dravi, v okviru katerega bodo otroci pridobili preventivne značke ter nekaj veščin. Vajo z vedrovko ter delavnico z naslovom Požari v domačem okolju smo že opravili, sedaj pa nas v decembru čaka delavnica izdelovanja škatlic, božično-novoletnih okraskov ter voščilnic, nato pa se bomo v januarju začeli pripravljati na test za osvojitev bronaste preventivne značke. Spomladi bodo otroci opravljali naloge za pridobitev veščin plavalec in kolesar, začele pa se bodo tudi vaje za tekmovalno sezono.

Otroci morajo biti aktivni. Kjerkoli, v športnem, gasilskem, kulturnem, konjeniškem ali turističnem društvu, vsepovsod se bodo naučili veščin sporazumevanja tako z vrstniki kot tudi starejšimi, postali bodo bolj odprti, komunikativni, vsestranski, mogoče tudi vedoželjni. Spoznali bodo vrednote, znali razlikovati, kaj je dobro in kaj slabo, kaj smejo in česar ne smejo početi. Vsakdo bo dobil svoj pogled na svet in vztrajal v tistem, kar ga veseli in o čemer sanja. Tudi jaz sem pri svoji dvajsetih še vedno en velik otrok, ki je

še začel spoznavati in tipati ta velik svet. Tako kot se jaz učim od starejših, je pomembno, da tudi našim najmlajšim gasilcem posvetimo pozornost in jim damo največ, kar lahko. Če jim ne bomo dober vzgled, ne moremo pričakovati, da bodo, ko bodo starejši, sprejemali pravilne odločitve in ravnali tako, kot je treba. Mentorji in ostali člani društva se bomo še naprej aktivno in odgovorno ukvarjali z vašimi otroki, a tudi novih pionirčkov, mladincev in pripravnikov se ne bomo branili, zato prisrčno vabljeni.

Z gasilskim pozdravom NA POMOČ!

Lea Rajh, PGD Središče ob Dravi

Središki gasilci na obisku v Ljubljani

Vstopili smo v predbožični čas, zato so se večja mesta znova odela v praznično podobo. Po ljubljanskih ulicah že diši po cimetu in kuhančku, slišati je glasno glasbo, ljudje pa se v grupah sprehajajo po ulicah in hitijo po trgovinah. Mesto se je prav tako odelo v čarobno svetlobno okrasitev, ki smo si jo člani Prostovoljnega gasilskega društva Središče ob Dravi, v soboto, 6. decembra, z nostalgijo v očeh tudi ogledali. Tradicionalni del decembrskega programa v Ljubljani so zagotovo različni sejmi, kot sta Miklavžev in Praznični sejem, pester glasbeni program, nastopi lajnarjev na ulicah in trgih, predstave uličnih gledališč ter razne ostale prireditve. Sobotno popoldne ne bi mogli bolje preživeti, kot v dobri družbi prijateljev, ob kuhanem vinu ter zvokih pestrega dogajanja na stojnicah. Sprehodili smo se po trgih v centru Ljubljane, si ogledali stojnice v okviru Miklavževega sejma, kupili kakšno malenkost za naše najdražje ter se ob kozarcu ali dvema prepustili sproščenemu druženju ter klepetu ob ljubljani. Da ne bi praznih trebuhov zapustili prestolnico, smo

na obrobju mesta povečerali v prijetni restavraciji, kjer so nam med drugim postregli tudi z mehiškimi specialitetami. Vidno navdušeni in nasmejanih obrazov, smo zapustili naše glavno mesto, vsi pa smo se strinjali, da je za nami uspešen dan, ki ga bo vsekakor potrebno ponoviti.

Maja Botolin Vaupotič, RKS OZ Ormož

RKS OZ Ormož v letu 2014

Rdeči križ Slovenije Območno združenje (RKS OZ) Ormož namenja pozornost in čas izvajanju tradicionalnih programov na socialnem področju, zdravstveno-vzgojni dejavnosti, delovanju ob naravnih in drugih nesrečah, prvi pomoči, krvodajalstvu, delu z mladimi, pomoči bolnim, starejšim, invalidom in odvisnikom. Dejavnosti izvajamo zraven dveh zaposlenih z veliko pomočjo Krajevnih organizacij RK in njihovih prostovoljcev, mentorjev mladih članov na osnovnih šolah, v sodelovanju s pogodbenimi delavci. Finančna sredstva si pridobivamo z lastno dejavnostjo (prva pomoč, prostovoljni prispevki), v okviru akcij RKS, del sredstev pridobimo s strani RKS za programe določene z javnimi pooblastili, iz občinskih proračunov in donatorstvom. Z zbrano članarino razpolagajo Krajevne organizacije Rdečega križa.

V okviru RKS OZ Ormož deluje tudi Medobčinska lokalna akcijska skupina (LAS) za preprečevanje zasvojenosti na področju občin Ormož, Središče ob Dravi in Sveti Tomaž.

Poglavitna naloga na področju **krvodajalstva** je pridobivanje krvodajalk in krvodajalcev ter organiziranje krvodajalskih akcij. Do novembra 2014 smo zabeležili 542 krvodajalcev.

Območno združenje je izvajalec programov, ki jih pripravlja strokovni center za **prvo pomoč** in druge strokovne komisije pri glavnem odboru RKS. Do novembra 2014 se je tečaja za prvo pomoč voznikov motornih vozil udeležilo 85 občanov, tečaja za prvo pomoč za gospodarske in negospodarske družbe pa 67 delavcev.

S pomočjo gradiv iz založbe RKS, IVZ RS, CINDI in drugih izvajamo preventivno **zdravstveno-vzgojno dejavnost** ter organiziramo predavanja, delavnice, kvize. . . Posebno pozornost namenjamo osveščanju mladih ter se na željo šol in vrtcev vključujemo v naravoslovne dneve. Dejavnost na tem področju se prepleta z aktivnostmi LAS. Organizirali smo deset predavanj za varovance Centra starejših občanov, v zdravstveno vzgojnih kotičkih šol in vrtcev pa razdelili blizu 2000 enot gradiv z zdravstveno vzgojno vsebino. Zdravstveno vzgojna gradiva razdeljujemo tudi na vseh predavanjih, postajah prve pomoči Rdečega križa in priložnostnih razstavah. Na šestih postajah Rdečega križa smo opravljali preventivna merjenja sladkorja in holesterola v krvi ter krvnega tlaka. Postaje letno obišče 1820 občanov.

Mali raziskovalci v vrtcu Navihanček (foto: Maja Botolin Vaupotič)

Služba za poizvedovanje deluje v okviru Rdečega križa Slovenije na podlagi ženevskih konvencij, Zakona o Rdečem križu Slovenije in Pravilnika o delovanju Službe za poizvedovanje v RKS.

Socialna dejavnost je namenjena ljudem, ki so se znašli v socialni stiski in potrebujejo različne oblike pomoči. Izvajanje poteka v sodelovanju s krajevnimi organizacijami in mentorji mladih članov RK. Pri nekaterih akcijah se povezujemo s patronažno službo, Centrom za socialno delo, Društvom upokojencev, krajevnimi skupnostmi. . . Pomembno vlogo imajo tudi prostovoljci. Do konca novembra 2014 smo razdelili 849 prehrabnih paketov, 1083 kg pralnega praška in različne prehrabne artikle (3994 kg), 2816 kg jabolk. Razdelili smo več kot 800 kg oblačil, zbrali in razdelili večje število kosov pohištva in gospodinjskih aparatov. Na letovanje smo poslali štiri starejše socialno ogrožene osebe in 73 otrok na 14-dnevno zdravstveno letovanje v Punat ter devetindvajset socialno ogroženih otrok na Debeli rtič. Pomagali smo sofinancirati šole v naravi ter poravnali položnice za elektriko in vodo socialno najbolj ogroženim ter pomagali pri sanaciji plazov. Za prizadete v poplavih v Bosni in Hercegovini ter Srbiji je bilo zbranih in odposlanih triindvajset palet pomoči; poslani so bili v občino Osečina v Srbiji.

Namen aktivnosti na področju **širjenja znanj** je bil seznaniti čim večje število prebivalstva o mednarodnem humanitarnem pravu in načelih Rdečega križa. V Tednu Rdečega križa je bila v jedilnici OŠ Stanka Vraza postavljena razstava o Rdečem križu, izpeljanih je bilo več predavanj na omenjeno temo. Redno sodelujemo z mediji.

Delo z mladimi poteka med šolskim letom, v sodelovanju z mentorji na šolah, in v počitnicah. Organizirali in izpeljali smo 12. raziskovalni tabor in 16. počitniški tabor na Pohorju. V petih vrtcih obiskuje dejavnost Mali raziskovalec 58 otrok. Vsako leto organiziramo tudi kviz za osnovnošolce.

Ob zgoraj naštetih rednih aktivnostih Rdečega križa pa na Območnem združenju opravimo še veliko spremljajočih aktivnosti, brez katerih zadanega programa ne bi bilo mogoče izpolniti: sklici sej, koordiniranje dela krajevnih organizacij, priprava sestavkov za medije, sodelovanje s sosednjimi OZ RK in z drugimi inštitucijami v občinah. Ob koncu leta pripravimo obširno končno poročilo, tokrat objavljen prispevek pa predstavlja le kratek povzetek aktivnosti, izpeljanih do novembra 2014.

Vabilo

Območno združenje Ormož
Krajevna organizacija Središče ob Dravi

Spoštovani občani!

Območno združenje Rdečega križa Ormož izvaja preventivno merjenje krvnega tlaka in sladkorja ter holesterola v krvi vsako

**prvo delovno sredo v mesecu med 8.00 in 9.00 uro
v prostorih občine Središče ob Dravi.**

Vabljeni

Monika Plohl in Helena Habjanič, DTV Partizan Središče ob Dravi

Gibalne urice za otroke

Kot vsako leto, tudi letos Društvo za telesno vzgojo Partizan organizira različne športne aktivnosti. Gibalne urice za otroke so ena izmed teh. Z gibalnimi uricami za otroke smo začeli že v začetku novembra in bodo potekale vse do konca marca. Otroci v času vadbe spoznavajo in osvajajo naravne oblike gibanja (hoja, tek, plazenje,...). Spoznavajo športne pripomočke in njihov namen. Igrajo se različne športne igre in igre v katerih tekmujejo med sabo. Ob tem pa se že kot majhni otroci ozaveščajo, da je šport pomemben dejavnik v življenju.

Kratek opis za vse, ki vas zanima kako potekajo gibalne urice. Vsak ponedeljek se zberemo v telovadnici, kjer se otroci razdelijo v dve skupini. V eni skupini so manjši otroci do treh let, v drugi skupini pa

večji otroci. V začetku naše telo ogrejemo z različnimi tekalnimi igrami. Za tem sledi razgibavanje, kjer si s pomočjo razgibalnih vaj raztegemo vse mišice od glave do nog. V glavnem delu preko iger, vaj, poligonov, štafetnih iger in s pomočjo športnih pripomočkov osvajajo naravne oblike gibanja. V zaključnem delu se igramo različne umirjene igre. Seveda to še ni vse. Kot pri vsakem opraviilu je potrebno za seboj pospraviti in tako je tudi pri gibalnih uricah. Otroci so pridni pomagači pri nošenju blazin in raznih drugih športnih rekvizitov. Ko je vse na svojem mestu, se z nasmeškom na otroških obrazih in z najinim zadovoljstvom, da sva otrokom popestrili dan, poslovimo do naslednjega srečanja.

DTV PARTIZAN SREDIŠČE OB DRAVI

REKREACIJA 2014/15

DAN	URA	DEJAVNOST in skupina	IZVAJALEC
PONEDELJEK	16.30-18.00	GIBALNE URICE: predšolski otroci in šolski otroci do 3. razreda	DTV Partizan: Habjanič Helena, Plohl Monika
	18.00 – 19.00	PILATES: vsi	DTV Partizan: Ambrož Urška
	19.00 – 21.00	REKREACIJA: gasilci	PGD Središče, Obrež: Škorjanec, Aleksič, Munda
TOREK	15.30 – 17.00	KEGLJANJE	DU Središče: Horvat Alenka
	17.00 – 18.30	NOGOMET: U7	NK Središče: Nemec G.
	18.30 – 20.30	NOGOMET: člani NK	NK Središče: Lesjak A.
SREDA	15.30 – 16.30	SPLOŠNA VADBA: badminton	DTV Partizan: Kikl Lizika, Lukman Milka
	16.30 – 18.30	NOGOMET: U13	NK Središče: Žerjav, Habjanič
	18.30 – 19.30	AEROBIKA: vsi	DTV Partizan: Črček Nataša
	19.30 – 21.00	NOGOMET: odrasli rekreativci	DTV Partizan: Horvat Tomi, Krničar Vladimir
ČETRTEK	16.30-17.30	SPLOŠNA VADBA za zrela leta	DTV Partizan : Črček Nataša
	17.30– 19.30	NAMIZNI TENIS: vsi	DTV Partizan:Nemec Zdravko, Naglič France
	19.30 – 21.00	REKREACIJA: gasilci	PGD Središče, Obrež: Škorjanec, Aleksič, Munda
PETEK	17.00 – 18.30	NOGOMET: mladinci	NK Središče: Jelovica T.
	18.30 – 19.45	NOGOMET: U11	NK Središče: Žerjav M.
	19.45 –21.30	NOGOMET: člani NK	NK Središče: Lesjak A.
SOBOTA	17.00-18.30	REKREACIJA: odbojka, košarka mladina in odrasli	DTV Partizan: Horvat Stanka, Nemec Majda
	18.30-20.00	NOGOMET: odrasli rekreativci	DTV Partizan: Horvat Tomi, Krničar Vladimir

ČLANARINA za DTV Partizan: Otroci: **5 €**, Odrasli: **10 €**, Vodene vadbe (aerobika, pilates, zrela leta): **20 €**

REKREACIJA BO POTEKALA VSE DO KONCA MARCA 2015!

Vabljeni v telovadnico OŠ Središče ob Dravi!

Urška Ambrož, DTV Partizan Središče ob Dravi

Vadba pilates

»Zdrav duh v zdravem telesu« - stari rek, ki drži še danes. Kot vemo, v vsakdanjem hitenju, kratkih deževnih dnevih in hitri temi, ni enostavno vzdrževanje ne enega ne drugega. Kljub temu, nam „pilatičarkam“ iz Središča ob Dravi, to na „debelo“ uspeva. Skoraj 50 žensk, različnih generacij, vse od babic pa do srednješolk, nas vsak ponedeljek ob 18. uri že komaj in v nizkem štartu čaka na našo, zdaj že tradicionalno vadbo pilatesa. Če kdo ne pozna pilatesa naj povem, da je to vadba za vse generacije, s katero si ob vztrajnem izvajanju pretežno fizioterapevtskih vaj stoje in na podlagi, odlično izboljšamo notranji mišični tonus, se sprostimo in v kondiciji ohranjamo tako duh, kot telo.

Danes ni enostavno biti uspešen na delovnem mestu, biti dober starš, zakonec, zraven tega pa še družbeno koristen. Vedno nam nekje tu vmes zmanjka časa zase... Vse te življenjske vloge pa lahko dobro opravljamo le, če smo sami v „dobri koži“.

V takšnem številu si najmanj enkrat tedensko vzamemo čas in naredimo nekaj res dobrega zase.

Letos sodelujemo že sedmo leto in upam, da se bo ta dobra volja in energija športnega društva in vseh organizatorjev, vključno z dobro vilo Stanko, nadaljevala v nedogled.

Samo Žerjav

Kdo pa so ti mladi fantje?

V ne preveč svetlih časih za športna društva in klube je njihova prihodnost v veliki meri odvisna od entuziazma posameznikov in finančne radodarnosti občin. Nogometni klub Središče od ustanovitve v drugi polovici 70. let doživlja vzpone in padce – trenutna situacija je, o čemer z veseljem poročamo že nekaj let, ugodna.

Čas je, da poimensko, po naključnem vrstnem redu, navedemo akterje sezone 2014/2015, ki s svojo zagnanostjo na in ob zelenici ter veseljem do igre in tekmovalnosti skrbijo, da Središče ostaja nogometno »selo«.

U7 in U9: Aljaž Janežič, Aljoša Zemljič, Anej Fafulič, David Felzer, Domen Aleksič, Matic Habjanič, Jaka Žerjav, Lan Pongrac, Lea Munda, Nino Hebar Kosi, Tim Prapotnik, Tjan Lebar, Anej Novak, Luka Potočnjak, Anej Vezjak, Žiga Borko, Žak Korez, Tomaž Novak, Leonard Kolarič; Grega Nemec – trener. U11: Domen Jakl, Teo Prapotnik, Luka Novak, Dino Jelovica, Anej Jelovica, Nik Žerjav, Anej Majerič, Benjamin Rep, Jernej Brumen, Miha Žiga Erjavec, Kevin Perko, Marsel Novak; Marko Žerjav na trenerskem stolčku.

U13: Žiga Trop, Denis Prapotnik, Grega Puklavac, Niko Novak, Lan Patrick Pal, Aljaž Plohl, Filip Janežič, Nik Prapotnik, Florjan Majerič, Klemen Jakl, Patrik Zidarič, Tibor Trstenjak, Nik Žerjav, Teo Prapotnik, Anej Jelovica; Sašo Habjanič za trenerskim krmilom.

Mladinci: Marko Kralj, Aljaž Vesenjaj, Aljaž Žalar, Anže Horvat, Blaž Kuhar, Domen Borko, Jaka Valenko, Jan Kačičnik, Matic Horvat, Nejc Šulek, Patrik Škvorc, Simon Turk, Tomi Horvat, Filip Štamberger; vodi jih Toni Jelovica. Člani: David Majč, Nikola Hranjič, Grega Borko, Josip Novak, David Perišič, Sebastjan Zdravec, Matic Panič, Jernej Rotar, Blaž Borko, Miha Sakelšek, Luka Mlinarič, Robert Zdravec, Božo Klanjčar, Marjan Ivanuša, Luka Perišič, Nino Kuhar, Aljaž Kosec, Oto Sakelšek, Rok Lah; igralsko in trenersko funkcijo združuje Aleš Lesjak.

Rezultatov uspešne jesenske sezone 2014/2015 vam tokrat ne bomo servirali na pladnju. Vsi fantje, od najmlajših (7-letniki) do starejših (člani), bi bili veliko bolj zadovoljni, da njihove uspehe, dragi naši bralci, v (še) večjem številu spremljate v živo; v oči bode predvsem padec zanimanja za tekme članov. V vseh pogledih nam ni treba biti »mrtvo« selo, če smem biti tudi malo kritičen. Za primerjavo: pogosto me pot zanese mimo kakšnega nogometnega igrišča preko meje, kjer sam kraj šteje 400 do 500 ljudi, na tekmi (članske ekipe) pa se jih vsak vikend zbere vsaj 150. Torej, sklep je lahko samo en: Se vidimo spomladi na Tratah! Še prej pa lahko kupite kakšen klubski koledar in s tem prispevate k nadaljevanju uspešne nogometne zgodbe; hvala v imenu vseh zgoraj naštetih.

Vesetje Florjana in Lana iz ekipe U13 po blatni zmagi sredi Haloz

Marjana Korotaj, Društvo za zaščito živali P.A.W.

Predstavitev in delovanje Društva za zaščito živali P.A.W.

Društvo za zaščito živali sveta P.A.W. (Protect Animals of the World) je društvo, katerega poslanstvo je pomagati vsaki živali, ki potrebuje našo pomoč, naj bo izgubljena, nezaželjena, zlorabljen, lačna, bolna ali pa potrebuje le dotik in toplo besedo. V društvu delujemo prostovoljci z nekajletnimi izkušnjami na področju zaščite živali, predvsem pa nam je skupna želja pomagati živalim v občinah Ormož, Središče ob Dravi in Sveti Tomaž, drugod po Sloveniji, EU in v državah bivše Jugoslavije. Temeljni cilji delovanja društva so:

- prizadevanje za izgradnjo živalim prijaznega zavetišča v občini Ormož ali sosednjih občinah in iskanje novih skrbnikov za zapuščene živali,
- uveljavljanje humanega in odgovornega odnosa do živalih in narave nasploh;
- osveščanje ljudi, predvsem mladih;
- prirejanje dobrodelnih prireditev v korist zapuščenih živali;
- sprejemanje prijav o mučenju, zanemarjanju živali in o zapuščenih in najdenih živalih;
- evidentiranje prijav, preverjanje le teh na terenu in po potrebi prijava kršitve ustreznim organom;
- transport hišnih ljubljencev v Sloveniji in tujini;
- zbiranje hrane in ostalih pripomočkov.

Del društva je tudi skupina nadzornikov za živali, ki deluje na terenu, osvešča ljudi in preverja prijave mučenja in zanemarjanja živali.

V štirih mesecih našega dela smo pomagali precejšnjemu številu živali. Nekaj jih je bilo izgubljenih, tem smo poiskali stare ali nove skrbnike, z donirano hrano in denarnimi donacijami smo pomagali skrbnikom, ki imajo svoje živali radi, a so se znašli v finančni stiski. Glavna naloga našega društva je osveščanje ljudi, zato tesno sodelujemo z živalovarstvenim krožkom OŠ Ormož, saj je naš namen, da že mlade naučimo spoštljivega in odgovornega odnosa do živali. Prav tako si želimo vstopiti v vsako osnovno šolo v vseh treh občinah in predstaviti naše delo na zabaven in poučen način.

V tem letu smo izvedli tudi nekaj stojnic, kjer smo osveščali mimoidoče in zbirali donacije v obliki hrane za živali in ker smo odvisni od prostovoljnih prispevkov, smo zelo veseli tudi vsakega evra.

Do sedaj smo na terenu opravili okrog 600 ur prostovoljnega dela, kar je povezano s precejšnjimi stroški.

Naše delo lahko spremljate na naši facebook strani PAW in vsakih 14 dni ob nedeljah med deveto in deseto uro na Radiu Prelek. Naš naslednji večji projekt za naslednje leto, pa je večja dobrodelna prireditev v korist živali.

Vsekakor vsega tega ne bi mogli izvesti brez donatorjev in naših podpornikov, predvsem pa bi se radi zahvalili Občini Središče ob Dravi, kjer smo vedno dobrodošli in kjer nas vedno sprejmejo odprtih rok in s pripravljenostjo na sodelovanje. Tako so nam priskočili na pomoč tudi pri oskrbi osmih zapuščenih muc v občini Središče ob Dravi, katerih skrbniki so se odselili, muce pa prepustili usodi. Občina je tako krila vse stroške oskrbe, sterilizacije in kastracije, mi pa smo jim pomagali poiskati nove domove. Prav tako so nam pomagali pri zbiranju odpadnega papirja, katerega še vedno lahko odpeljete na Surovino v Ormožu, poveste, da ga donirate našemu društvu in izkupiček bo nakazan na-

šemu društvu. Prav tako so nam omogočili brezplačno postavitve stojnice pred občinsko stavbo. Upamo, da bomo k sodelovanju pritegnili tudi ostali dve občini, šole in vrtce, nove člane in prostovoljce, saj nam bo le s skupnimi močmi uspelo narediti ta svet prijaznejši do živali.

Kontakt društva:

Tel. št. 070 712 593 (Dani)

E- mail: drustvopaw@gmail.com

Zavrženi muc (najdeni v Središču ob Dravi)

Stojnica društva v Središču ob Dravi (17. 10. 2014)

JazzLadies

Pet deklet, ki so svoje življenje posvetile glasbi

Naša sovaščanka Nina Merkoci, članica Središke "pleh bande", je po zaključeni osnovni šoli nadaljevala šolanje v Ljubljani. Strast do glasbe jo je tokom let pripeljala do sodelovanja z različnimi slovenskimi in tujimi priznanimi glasbeniki. Trenutno jo lahko slišimo in vidimo kot prvo altistko pri zasedbi Big Band DOM (dirigent Braco Doblekar - član zasedb Hazard in September), v bendu slovenskega pevca in skladatelja Gala Gjurina (Gal Gjurin in Temna godba), v 11članskem funk bendu (Funk Express), v Kamniški Dixieland zasedbi (Prijatelji Dixielanda) ter v različnih drugih pop in jazz bendih. Prava paša za oči in ušesa pa so JazzLadies s katerimi Nina sodeluje od letošnjega poletja. Takšna zasedba je edinstvena pri nas in daleč izven naših meja, saj jo sestavljajo same

punce, ki igrajo jazz glasbo. Ker imamo to čast, da z njimi igra naša "Srjanka" smo jih prosili, da se nam v nadaljevanju članka predstavijo kar same.

JazzLadies smo zasedba petih mladih deklet, ki smo se zaradi ljubezni do izvajanja jazz glasbe zbrale skupaj v želji po preigravanju jazz standardov in ustvarjanju lastnih komadov. Natančneje smo to Natalija Tumpej na vokal, Taja Božič na klavirju, Nina Merkoci na saksofonu, Nina Šilovinc na kontrabasu in Nina Korošak-Serčič na bobnih. Nina Korošak - Serčič je študentka drugega letnika bobnov na zasebni Univerzi Anton Bruckner v Linzu - inštitut za Jazz, Nina Merkoci je uspešno zaključila študij Jazz glasbe v Avstriji na Celovškem konzervatoriju za jazz in popularno glasbo. Nina Šilovinc po štiriletnem izobraževanju na jazz oddelku Glasbene šole Karol Pahor Ptuj, nadaljuje z učenjem kontrabasa na Glasbeni šoli B.A.S.E. v Mariboru. Natalija Tumpej in Taja Božič se izobražujeta na oddelku za jazz in popularno glasbo, na glasbeni šoli Karol Pahor Ptuj. Od začetka skupnega muziciranja smo dekleta nastopala že na večjih odrih po Sloveniji. V ponos sta nam nastopa na Festivalu Lent v Mariboru in Festivalu Arsana na Ptuj. V tem času

je naš repertoar doživel razširitev. Poslušalce na naših koncertih popeljemo v svet glasbe od zgodnjega jazz, swinga, bossa nove do latino ritmov. To leto smo se odločile nastopiti tudi v oddaji Slovenija ima talent, da bi se predstavile večjemu številu slovenskih poslušalcev ter jim približale to zvrst glasbe. Za JazzLadies je bila to posebna izkušnja, saj smo prvič nastopale v tovrstnem šovu pred komisijo in tolikimi kamerami, ki so nas v času snemanja oddaj in intervjuvov v zaodrju spremljale skoraj na vsakem koraku. Naš polfinalni nastop smo popestrile s plesno koreografijo in celostno vizualno podobo. Vesele smo, da smo se odločile za ta izziv. Vse to nas je še bolj osebno povežalo in nastali so tesni prijateljski odnosi, katere smo sicer gojile že prej, vendar smo zaradi tega šova dobile še tršo kožo in se naučile še bolj držati skupaj. A uresničitev naših sanj v tem trenutku zajema predvsem snemanje albuma, ustvarjanje avtorskih pesmi, nadaljevanje glasbenega šolanja v tujini ter številni koncerti, kjer bi širile jazz glasbo in pozitivno energijo med ljudmi.

Lepo vabljeni na naše koncerte:

19. december ob 20:30

(samostojni predbožični koncert v Salonu uporabnih umetnosti v Mariboru)

21. december ob 18:00

(gostje pihalnega orkestra Talum)

27. december ob 18:00

(koncert na gradu v Slovenski Bistrici)

4. januar

(dobrodelni koncert v Kidričevem)

Spremljate nas lahko na fb strani JazzLadies.

Helena Srnec

Pobuda.si: Mladi za boljšo družbo

Mladi se mogoče premalo zavedajo, da neformalno pridobljena znanja in orodja, ki vzpodbujajo razvoj socialnih veščin in kompetenc, močno pomagajo na karierni poti. Mladi morajo živeti z lokalno skupnostjo, se vključevati v lokalno samoupravo in kulturno, gospodarsko ter politično prispevati k razvoju občin. Zato je prav, da se udeležujejo dogodkov, kjer si pridobijo znanja o možnostih za večjo participacijo v družbi.

V petek, 28. novembra, je potekalo v prostorih Mladinskega centra Ormož izobraževa-

nje Mladinskega sveta Slovenije Pobuda.si: Mladi za boljšo družbo. Zbralo se nas je kar nekaj poslušalcev, ki smo pridno vsrkavali nova znanja na področju aktivne participacije mladih.

Izobraževanje sta izvedla predavatelja Rok Primožič, bivši predsednik Evropske študentske organizacije (RSU), in Alenka Blazinšek iz Zavoda Nefiks.

Najprej sta predavatelja predstavila Mladinski svet Slovenije, sledila je kratka predstavitev sistemov političnega odločanja in možnosti aktivne participacije mladih, nato je sledila identifikacija problemov mladih v lokalnem okolju in oblikovanje rešitev, pobud ter predstavitev predlogov. Na predstavitvi pobud so se nam pridružili odločevalci; Branko Šumenjak, državni svetnik in podžupan občine Ormož, Mojca Žnidarič, svetnica občine Ormož, ter Zdravko Hlebec, svetnik občine Ormož.

Mladi so oddali pobude na portalu www.pobuda.si. Izpostavili so predvsem problem velike brezposelnosti mladih in pomanjkanje delovnih mest.

Pobude, ki so jih izpostavili mladi, so:

Izboljšanja gospodarstva v občini

Predlagamo, da občina namenijo večji poudarek razvoju turizma, kar bi posledično pomenilo

večji gospodarski prihodek. Za vinogradniško trgovanje bi se zgledovali po bolj turistično razvitih državah, npr. Avstrija.

Poklici vinogradništva – poklici prihodnosti

Predlagamo, da občina finančno podpre visoko specializirano vinogradništvo. Občina naj začne spodbujati vinogradništvo in poklice povezane s to dejavnostjo. Mladi bi se naj odločali za poklice, povezane z lokalno skupnostjo (vinogradnik, enolog, sommelier ...). To bi pripomoglo h gospodarski razvitosti, k poudarjanju turizma, širjenju pomena lokalne skupnosti...

Poenostavitev birokratskih postopkov

Zavzemamo se za poenostavitev birokratskih postopkov in hitrejše urejanje dokumentacije pri zaposlovanju mladih z manj delovnimi izkušnjami.

Mladi, vabljeni, da oddate pobude na portalu www.pobuda.si, kajti vaša participacija je pomembna!

KORISTNE INFORMACIJE ZA OBČANE

DELOVNI ČASI URADOV V SREDIŠČU OB DRAVI

LEKARNA

Ponedeljek **10:30 – 15:00**

Torek **ZAPRTO**

Sreda **11:30 – 19:00**

Četrtek **ZAPRTO**

Petek **10:30 – 14:30**

Sobota, nedelja, praznik **ZAPRTO**

Tel. št. 02/ 713 40 50

SPLOŠNA AMBULANTA

Ponedeljek **7:45 – 14:30** (Meško Ivan dr. med.)

Torek **7:45 – 14:30** (Ilijevec Bojan dr. med.)

Sreda **12:30 – 19:30** (Meško Ivan dr. med.)

Četrtek **7:45 – 14:00** (Ilijevec Bojan dr. med.)

Petek **7:45 – 14:30** (Meško Ivan dr. med.)

Sobota, nedelja, praznik **ZAPRTO**

Tel. št. 02/ 719 12 55

POŠTA

Od ponedeljka do petka **8:00 – 10:30 in
14:30 – 17:00**

Sobota **9:00 – 11:00**

Nedelja, praznik **ZAPRTO**

Tel. št. 02/ 741 76 70

OBČINA

Ponedeljek **7:00 – 15:00 (za stranke od 8-11 in 13-15)**

Torek **8:00 – 11:00**

Sreda **7:00 – 15:00 (za stranke od 8-11 in 15-17)**

Četrtek **7:00 – 15:00**

Petek **7:00 – 15:00 (za stranke od 8-11)**

Sobota, nedelja, praznik **ZAPRTO**

Tel. št. 02/ 741 66 10

Avtobusni vozni red za postajo Središče ob Dravi

ODHODI

V SMERI	VOZI V ČASU POUKA				VOZI V ČASU POČITNIC					Sobota	Nedelja
Gomila pri Kogu	05:40 10:14	05:59 12:39	06:58 14:29	07:59 15:29	06:59	10:14	12:39	14:29	15:29		
Ormož	05:29 10:45	06:30 13:10	07:30 14:57	08:30 16:00	06:28	07:30	10:45	13:10	15:00		
Kog	05:40 10:14	05:59 12:39	06:58 14:29	07:59 15:29	06:59	10:14	12:39	14:29	15:29		
Miklavž pri Ormožu	05:40										

Velja od: 1. 11. 2014

Arriva Štajerska d.d.

Meljska cesta 97

Informacije 090 74 11, www.arriva.si

Samo Žerjav

Prometno odpiranje proti vzhodu

V Sredici smo že večkrat pisali o žalostnem dejstvu, da meja s Hrvaško, kljub temu, da je že delno »padla«, še vedno vztraja na papirju; kako dolgo še, je, bodimo realni, stvar dobre volje Evropske unije. Z veseljem vas pisec tega članka obvešča o dveh pozitivnih premikih, ki lahko naše bivanje v mejni občini naredita vsaj za odtenek, pa recimo temu, znosnejše.

Kot prvo, maloobmejna prepustnica se umika iz uporabe. Vsi tisti, ki so pogosto vstopali v Medžimurje preko mejnega prehoda v smeri Preseke, so večinoma uporabljali »rozne pasoške«. Prehod z osebno izkaznico je bil mogoč, vendar plačljiv. Z 1. 11. 2014 je osebna izkaznica vse, kar rabite za brezplačen prehod meje. Torej, če ste namenjeni na kopanje v Terme Sveti Martin, v klet na Urban, na Preseko k frizerju ali zgolj na »gemišt« v prvo gostilno, lahko to zdaj storite bistveno bolj »komot«. Za svobodnejše prehajanje državne meje v Godenincih, kjer je prehod trenutno omogočen nekaj lokalnim kmetom z urejeno dovolilnico oz. ključem, bo treba še počakati.

Druga pozitivna novica je prav tako povezana s prometom; Slovenske železnice in Hrvatske željeznice so prišle do spoznanja, da je treba najbolj zanemaren del drugega najstarejšega železniškega tira v rajni Avstro-Ogrski (Pragersko – Budimpešta) obuditi, vsaj kar se potniškega prometa tiče. Sredi decembra je namreč oživela potniška povezava med Ormožem (Središčem) in Čakovcem. O železnici, s katero je naš kraj močno povezan in ji marsikaj dolguje, do sedaj nismo dosti pisali – verjetno po krivici, pa

Kdaj ste se nazadnje mudili na tem mestu?

Obmejna prepustnica se počasi posklavlja

tudi pozitivnih novic v zvezi s tem ni bilo. Je pa že kar nekaj časa znan vozni red vlakov na omenjeni liniji:

- Središče – Čakovec (delovni dan): 04.59, 08.28, 17.48 / sobota, nedelja: 17.48
- Čakovec – Središče (delovni dan): 05.10, 10.10, 18.10 / sobota, nedelja: 18.10

Prvi vlak je že odpeljal, in sicer v nedeljo, 14. decembra. Verjetno niti niste vedeli. V začetku decembra sem za ceno povprašal uslužbenca, ki mi je zatrdil, da bo cena tako rekoč simbolična. Še manjši, logičen nasvet: v Obrežu (Frankovcih, Ormožu itd.) je treba za odhod v Čakovec vstopiti na vlak par minut prej, domov grede pa bo vožnja trajala par minut dlje. Poročati, kako je potovati na tej novi stari liniji, vam zaradi časovnega neskladja tokrat še ne moremo; več na to temo pa v prihodnji, spomladanski številki Sredici. Se beremo takrat! Vi pa kar na vlak, splača se – mogoče ne časovno (ali pač – vlak pripelje v Čakovec v pičlih 13 minutah), v vseh drugih pogledih pa še kako.

NOVOROJENCI 2014*

Čestitamo novorojenčkom in njihovim staršem!

Sara Čulek
Lina Jurkovič
Jernej Boj
Lana Milosavljević
Tian Lukman
Jaka Horvat
Pia Kovačič
Valentina Krničar
Žiga Prapotnik
Brina Kirič

Vid Novak
Nejc Bezjak
Mia Horvat
Dino Kutnjak
Nik Grmič
Lan Wunderling
Klemen Janežič
Zoja Korez
Nejc Gajšek
Lana Bogdan

Župan in občinska uprava Občine Središče ob Dravi

*po podatkih, ki jih ima Občina (do dne 13. 12. 2014)

Geodetske in nepremičninske
storitve **ČRČEK**
Jure Črček s.p.

Jure Črček dipl.inž.geod.

Nepremičninski posrednik, št.lic.:02159

Obrež 58a, 2277 Središče ob Dravi

Tel.: 031-791-446, email: info@geocrcek.si

VSEM NAŠIM STRANKAM IN POSLOVNIM PARTNERJEM ŽELIMO
VESELE PRAZNIKE, OBILO ZDRAVJA, OSEBNEGA ZADOVOLJSTVA IN
POSLOVNEGA OPTIMIZMA TER VSE DOBRO V NOVEM LETU.

SE PRIPRAVLJATE NA GRADNJO HIŠE? VAM JE
SOSED UNIČIL MEJNIK? POTREBUJETE SVOJO HIŠNO
ŠTEVILKO? ŽELITE SVOJIM OTROKOM
PODARITI DEL VAŠE PARCELE? PRODAJATE
PARCELO, HIŠO ALI STANOVANJE?

GEODETSKE STORITVE:

- UREDITEV MEJE
- PARCELACIJA
- ZAKOLIČBA
- GEODETSKI NAČRT
- SPREMEMBA BONITETE
- VPIS STAVBE V KATASTER STAVB
- IZRABNAVA MEJE

PROJEKTIRANJE

NEPREMIČNINSKO POSREDOVANJE

GRADBENI NADZOR

PRAVNE STORITVE IN SVETOVANJE

GOSTILNA VESELKO

SIMON PINTARIČ S.P.

V GOSTILNI VESELKO VAM PONUJAMO:

- VELIKO VRST PIZZ (PIZZE SE PEČEJO NA SAMEM KAMNU, ZATO DAJEJO PIZZE IZGLED IN OKUS KOT IZ KRUŠNE PEČI) PIZZE PEČEMO Z 100% MOZARELA SIROM
- PIŠČANČJI ALI GOVEJI KEBAB
- HAMBURGERJI, HOTDOGI, ČEVAPČIČI V LEPINJI
- XXL PORCIJA LIGNJEV (OCVRTI, DALMATINSKI, NA ŽARU)
- VELIKO JEDI PO NAROČILU
- MALICE
- KOSILA

VABLJENI

VSAK DAN PA SO VAM NA VOLJO SVEŽE ZAGREBSKE
REZINE IN TORTA TREH ČOKOLAD

TEL. 02 719 12 18

SLOVENSKA CESTA 48, SREDIŠČE OB DRAVI

KOLEKTIV GOSTILNE VESELKO VAM ŽELI PRILEPNE PRAZNIKE IN VSE LEPO V NOVEM LETU

TelekomSlovenije

POOBlašČENI PRODAJALEC

RAČUNALNIŠKA oprema
PROGRAMSKA oprema

televizije - računalniki - tiskalniki - prenosniki - potrošni in pisarniški material ...

Cenjenim strankam se zahvaljujem za zaupanje ter Vam želim lepe božične praznike in srečno novo leto 2015.

denis raušl s.p.

Računalniške storitve, svetovanje in spletna trgovina
Denis Raušl s.p.
Slovenska cesta 55
2277 Središče ob Dravi

e-pošta: denis.rausl@frko.si
telefon: **031 584 958**

ob delavnikih:
8.00 - 13.00
14.30 - 17.00
ob sobotah:
8.00 - 12.00

Vesel božič in srečno novo leto 2015

Geo - Teh Toni Jelovica s.p.
SVETOVANJE NA PODROČJU GEODEZIJE IN GRADBENIŠTVA

Tel.: 041 443 140
E-mail : geo-teh1@siol.net

INŽENIRING ZA PODROČJE GRADBENIH IN DRUGIH UPRAVNIH STORITEV

PROJEKTIRANJE
hiš
poslovnih stavb
gospodar. poslopij
komunalnih objektov

NEPREMIČNINE
posredovanje nakup-prodaja

GEODETSKE STORITVE
ureditve mej
parcelacije
evidentiranje stavb
geodetski načrti
zakoličbe
evidentiranje GJI

KJE

V r a z o v a u l. 12, 2270 Ormož
(v priložju stavbe Ljudske univerze)

*Novo leto je stisk tvoje in moje dlani,
je pesem, ki vsem enako zveni,
je gaz za neutrte poti.*

*Lep božič, vse dobro ter
srečno in varno vožnjo
skozi leto 2015
Vam želi*

Splošni servis Čavničar Drago s.p.

Prihodnost je ponujena razpeta dlan –
za dotik, umik, dejanje, pričakovanje ali
le za sanje ...

Devolite si sanjati, kajti kdor ima sanje,
jih lahko uresniči. Sedaj je pravi čas
zanje, za nove ideje, za nove rešitve,
za vse, kar je tako dolgo čakalo, da
končno plane na dan.

Naj Vam prihajajoče leto prinese
žarkovitost v nastajanju nečesa novega,
naj Vam uresniči sanje in podari številne
nove priložnosti.

Vse dobro v letu 2015!

SERVIS MUNDA s.p.

FRIZERSKI SALON SANDRA

Moško, žensko, otroško striženje,
barvanje, prameni, trajne,....

NAROČILA:
041 / 873 – 311

DELOVNI ČAS:
PON - PET: 8:00-19:00
SOBOTA: 7:00 - 12:00
NEDELJA in PRAZNIKI: ZAPRTO

*Veseli božič in
srečno 2015!*

FRIZERSKI SALON SANDRA
Aleksandra Žerjanc
Partizanska ulica 2a
2277 Središče ob Dravi

LA BIOTHETIQUE®
PARIS

Naj iskričnost pisanih decembarskih luči polepša
drobne trenutke v mozaiku časa, naj čarobnost
zimskega tveja na dreveja zasenči črne misli, naj
vas toplina in iskrenost besed osrečujeja vse leto.
Naj pozitivne misli svetijo jutro kot zarja iz
zasneženih gora in naj sreča šepeta neličeto
melodijo o prijateljstvu.

Vse to so trenutki, ki dajejo lepoto
spominom in smisel prihodnosti.
Naj se lesketajo tudi v
prihodnjem letu!

**PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO
SREDIŠČE OB DRAVI**

Klub traktoristov Steyr Središče ob Dravi

*želi vsem vesel božič
ter srečno novo leto 2015!*

**Srečno, Sladko
Seveda Slastno
S Slaščičarno**

pri Rupertu

Božidar Borko, s.p.

RAČUNOVODSTVO
IZ MARJANE PODKOPIA BLAMETTE

Božidar Borko s.p.
92942047
bozidar.borko@gmail.com

Ligolna in kalkulacijska računa v računalniškem

Vrtnine Kranjčec

*Veseli božič ter srečno
in uspešno 2015*

GODENINCI

Prodaja sveže zelenjave

Tel: 031 711 647, Fax: 0212 19 12 00
e-mail: vrtninekranjec@gmail.com

					AVTOR: JOŽE BORKO	STAR POPISAN PAPIR	NAŠA IGRALKA FERENČAK	MOJESOV BRAT	SRBSKI PISATELJI IN PEDAGOG OBRADOVIČ	ILOVICA	VELIKA POSODA ZA PREVOZ TEKOČIN	ANTON TROST
					MLADA ŽIVAL ŽENSKEGA SPOLA							
					METEOR, PRETEŽNO IZ KAMNA							
					ANTIČNO MESTO NA KRETI							SNEŽNI ZAMET, KI VISI ČEZ GORO
					PREDSTOJNIK BANOVIN							
										TANJA ODER		
										KONEC POLOTOKA		
Težje besede: ALDEHID MAKULATURA SIND	OSEBA, KI POSTAVLJA ŠRANGO	NAŠA PEVKA DREMELJ	DVORANA					MEŽIK				
			JAZ (LAT.)					PTICA PEVKA, SINIČKA				
VODNIJAK (STARINSKO)							NAŠA SMUČ. TEKAČICA MAJDIČ ARISTOTEL (OKRAJŠ.)					
DUŠENA MESNA JED					NEKDANJI RUSKI ŠAHIST (MIHAIL)					NOVI SAD		
										DEL HARMONIKE		
HYNDAJEV MALČEK					DEL DNEVA				ZMAGA V ŠAHU			
					VRV, OŽE				VEČJA SKUPINA ŽIVALI			
NINA JUVAN			PRIZORIŠČE, PODROČJE								KRALJICA ŠPORTA	... DE JANEIRO
			VRSTA ENDOSKOPA									
ZAPRT PROSTOR ZA AVTOMOBILE							IZDELOVALEC IRHOVINE ORGANSKA SPOJINA					
ZALIV NA SAHALINU (IZ ČRK: NAIVA)						NAŠ PESNIK MERMOLJA PROVINCA V PAKISTANU				JAZ, ... ,ON HRVAŠKA INDUSTRIJA NAFTE		
ŽIVINOREJSKA FARMA V ZDA					SNOV, KI DAJE SLADEK OKUS MOČVIRSKA PTICA							
AMERIŠKI SLIKAR IN KARIKATURIST (THOMAS) IZ ČRK: STAN		OKIS						ANA V DALMACIJI				BIBLIJSKI PRVI ČLOVEK
		NAŠ SLIKAR TRSTENJAK						IZLOČEK JETRNH CELIC				
NASILNIK, TIRAN									OČE			
									RIMSKA 501			
ČETRNIK RIMSKI KRALJ (IZ ČRK: KAN)				NASPROSTJE PRIHODA						IVAN DANEU		
				IVAN KOS						RDEČI KRIŽ		
PRIPADNIK STOIČNE ŠOLE						PRIPADNICA ILIRSKEGA GIBANJA						
SORTA HRUŠKE						SOSEDNJI ČRKI			PREŠERNOVA PESEM			

Rešitev križanke – geslo iz osenčenih polj prepišite na dopisnico in jo pošljite do 28. 2. 2015 na naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi. Srečni izžrebanec prejme nagrado – darilni paket domačih dobrot.

SREDICA je glasilo Občine Središče ob Dravi. Člani uredništva: Helena Srnc – odgovorna urednica, Samo Žerjav – pomočnik urednice, Jana Čavničar, Samo Kočevar, Urška Panič, Stanko Zebec, Danica Žerjav. Lektoriranje: Majda Tkalec. Grafični prelom: Boris Prelog. Tisk: Ptujška tiskarna d.o.o. Ptuj. Naklada: 850 izvodov. Naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na urednistvo.sredica@gmail.com. Fotografijo na naslovnici je posnela Vera Lazar, ISSN 1855-7511.